

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN

Địa chỉ : **1 Tôn Thất Tùng, P.Phạm Ngũ Lão,
Q.1; TPHCM**

Email : **longthuongxotgp@yahoo.com**

Website : **longchuathuongxot.vn**

Facebook : **facebook.com/thuongxotGP2008**

ĐT: **(028) 38.330.820**

06/2023

Trái tim Ta đau buồn vì ngay các linh hồn ưu tuyển cũng không hiểu biết về Lòng Thương Xót hải hà của Ta (NK 379).

(Lưu hành nội bộ)

LÁ THƯ LINH HƯƠNG

LÁ THƯ LINH HƯƠNG THÁNG 06/2023

LM. Ernest Nguyễn Văn Hương

Chúng ta cùng với Giáo hội kính Thánh Tâm Chúa Giêsu trong tháng 6 này. Khi nói đến Thánh tâm Chúa Giêsu, chúng ta nói đến Trái tim Chúa Giêsu, nói đến Tình yêu của Chúa Giêsu đối với chúng ta. Tại sao chúng ta phải đến nương nhờ Tình yêu của Chúa đối với chúng ta? Câu trả lời đơn giản là chúng ta cần đến ơn Cứu chuộc của Chúa.

Mấu chốt của vấn đề là ở chỗ chúng ta là những người tội lỗi, chúng ta lỗi phạm đến Chúa và những người khác. Thiên Chúa mời gọi chúng ta Mến Chúa Yêu người nhưng chúng ta lại dửng dưng với Tình yêu của Chúa đối với chúng ta, chúng ta lại làm tổn thương người khác qua tư tưởng, lời nói, việc làm.

Cuộc sống của chúng ta nhiều khi lại không tỏ ra hối hận vì những tội lỗi đó. Chúng ta đối xử xấu với người khác nhưng muốn Thiên Chúa đối xử tốt với chúng ta. Chúng ta không muốn tha thứ cho người khác nhưng muốn Thiên Chúa tha thứ cho chúng ta. Chúng ta không muốn bao dung cho người khác nhưng lại muốn Thiên Chúa bao dung cho chúng ta. Chúng ta không yêu mến Thiên Chúa mấy nhưng muốn Thiên Chúa che chở, ban ơn, nâng đỡ ... chúng ta.

Nhiều người lại coi Thiên Chúa như là người chúng ta sai bảo. Nhiều người đặt câu hỏi: "Tại sao Thiên Chúa lại không ban ơn cho tôi mà lại ban ơn cho người này người kia nhất là những người bên lương? Tại sao tôi xin thì Chúa không nhận lời còn người nọ người kia xin thì Chúa nhận lời?"

Thế nhưng có một câu hỏi khác khá quan trọng mà chúng ta không dám thưa cùng Chúa: "Làm thế nào để tôi yêu mến Chúa nhiều hơn? Làm thế nào để tôi luôn sống trong Tình yêu của Chúa?". Thiên Chúa sẽ đặt chúng ta trong trái tim của Ngài và chúng ta thực sự sống trong lòng thương xót của Chúa.

BBT tổng hợp

CHÚA NHẬT IX THƯỜNG NIÊN, NĂM A LỄ CHÚA BA NGÔI

Tín điều Thiên Chúa Ba Ngôi có gì hay?

Có lẽ từ trước tới nay, chúng ta nghĩ tín điều Thiên Chúa Ba Ngôi quá khô khan, như một công thức toán: một Chúa ba Ngôi, ba Ngôi một Chúa!

Nhưng có đi sâu vào nội dung tín điều này thì chúng ta mới thấy chúng ta thật hạnh phúc khi Thiên Chúa chúng ta thờ là Thiên Chúa Ba Ngôi:

- Ngài là Cha chứ không phải là một vị thần độc đoán.

- Chúng ta thờ Ngài, nhưng không phải trong tâm tình sợ sệt, mà trong tâm tình yêu mến như Đức Giêsu, Con của Ngài.

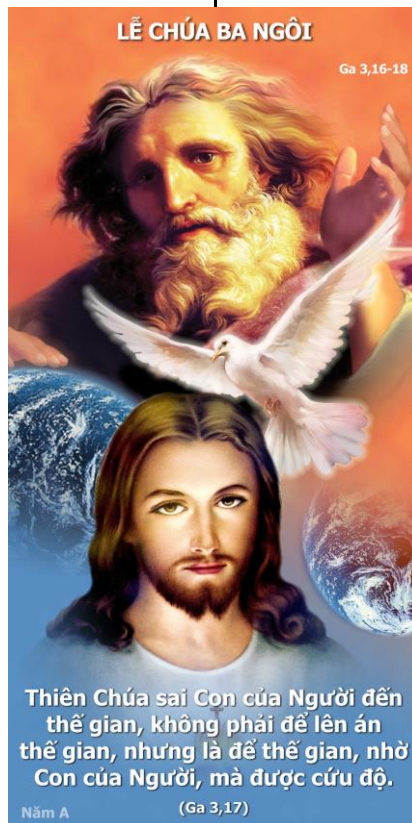
- Ngài không ở xa chúng ta, nhưng ở ngay trong lòng chúng

ta, bằng Chúa Thánh Thần mà Ngài ban cho chúng ta.

- Ngài là ba Ngôi, nghĩa là Ngài sống tập thể, yêu thương nhau, kết hợp với nhau và luôn trao ban cho nhau. Do đó Ngài không phải là một mẫu khô cứng để ta tôn thờ, nhưng là một cuộc sống để chúng ta sống theo.

Sửa lại hình ảnh lệch lạc về Thiên Chúa:

Lời Chúa hôm nay vẽ lên một hình ảnh Thiên Chúa rất dễ thương, có lẽ khác hẳn hình ảnh méo mó lệch lạc trong đầu chúng ta bấy lâu nay: Ngài là Thiên Chúa yêu thương, với những biểu hiện rất cụ thể của tình yêu:

- Yêu thương là **Cho**: "Thiên Chúa đã yêu thương thế gian đến nỗi đã ban Con Một mình cho thế gian".

- Yêu thương là làm cho **Sống và sống dồi dào**: "... để ai tin vào Con của Ngài thì khỏi phải chết, nhưng được sống muôn đời".

- Yêu thương là **Tha thứ**: Thiên Chúa mặc khải cho Môsê biết Ngài là "Thiên Chúa từ bi, nhân hậu, nhẫn nại, giàu ân nghĩa và thành tín".

- Yêu thương là **ở chung, sống chung, đi chung**: Môsê đã nài xin và được Thiên Chúa chấp nhận "Dám xin Chúa cùng đi đường với chúng tôi". Thánh Phaolô cũng cho tín hữu Côrintô biết Thiên Chúa "sẽ ở cùng anh em".

Mầu nhiệm Ba Ngôi:

Ai trong chúng ta cũng biết câu chuyện về Thánh Augustinô ngày kia gặp một cậu bé đang cố sức lấy một chiếc vỏ sò múc nước biển đổ vào một cái hang. Thánh nhân đã chê cười cậu bé. Nhưng cậu đã đáp lại: việc tôi làm không đáng chê cười bằng việc Ngài muốn dùng trí khôn loài người để tìm hiểu mầu nhiệm Thiên Chúa Ba Ngôi.

Mầu nhiệm là sự thật vượt quá tầm hiểu của trí khôn loài người. Tuy nhiên điều này không có nghĩa là chúng ta không thể biết tí gì về mầu nhiệm ấy. Mặc dù Ba Ngôi Thiên Chúa là một mầu nhiệm, nhưng Thiên Chúa cũng cho chúng ta hiểu biết đôi điều về mầu nhiệm ấy:

- Ngài đã ban rất nhiều dấu chỉ trong vũ trụ thiên nhiên. Voltaire đã nói: "Chỉ cần mở mắt ra là ta nhận biết sự hiện hữu của Thiên Chúa". Abraham Lincoln giải thích rõ hơn: "Tôi không hiểu làm sao người ta có thể là người vô thần được khi nhìn xuống mặt đất. Tôi cũng không thể hình dung được một người nào đó nhìn lên trời mà nói rằng không có Thiên Chúa".

- Qua những trang Sách Thánh, Thiên Chúa còn cho ta biết thêm rằng Ngài có Ba Ngôi là Cha, Con và Thánh Thần; rằng Ngài yêu thương loài người đến nỗi ban chính Con Một của Ngài cho chúng ta; rằng chúng ta được Ngài nhận làm con và có quyền gọi Ngài là Cha; rằng chúng ta có thể nói chuyện thân mật với Ngài khi cầu nguyện; rằng Ngài để dành sẵn hạnh phúc vĩnh cửu cho chúng ta trong nhà Ngài... Tóm lại là Ngài yêu thương chúng ta vô cùng.

CHÚA NHẬT X THƯỜNG NIÊN, NĂM A LỄ MÌNH MÁU CHÚA KITÔ

Ý nghĩa tấm bánh

Tấm bánh mà hằng ngày ta dâng lên trên bàn thờ và sau đó rước vào lòng chứa đựng rất nhiều ý nghĩa:

- Đó là thành quả của biết bao công lao: của đất, của ánh mặt trời, của những giọt mưa, của lao động và trí óc con người.

- Trước khi đến tay chúng ta, nó cũng đã qua tay người thợ gặt, người thợ xay và người thợ làm bánh.

- Và đương nhiên chúng ta không thể quên vai trò của Thiên Chúa tạo dựng và quan phòng.

- Là một tấm bánh, nhưng nó là kết hợp của rất nhiều hạt bột từ rất nhiều hạt lúa rải rác trên các cánh đồng.

Bởi thế, khi chủ tế dâng bánh lên, ngài đã đọc: "Lạy Chúa là Chúa tể càn khôn, chúc tụng Chúa đã rộng ban cho chúng con bánh này là hoa màu ruộng đất và lao công của con người".

Thánh Thể là bí tích thông hiệp

Ngày xưa ở giáo đoàn Côrintô có một thói quen tốt, đó là mỗi khi cử hành bữa tiệc Thánh Thể,

tức Thánh lễ (Cena), người ta cũng tổ chức một bữa ăn huynh đệ (Agape): mọi người mang thức ăn đến góp chung để mọi người cùng ăn. Nhưng thói quen tốt này đã biến thành một tệ nạn là những người giàu đem nhiều thức ăn và toàn thức ăn ngon. Họ vội vã cùng nhau ăn trước, không chia sẻ cho những người nghèo. Bởi thế bữa ăn Agape này đã mất đi ý nghĩa yêu thương huynh đệ, trái lại là dịp gây chia rẽ đổ kỵ nhau.

Thánh Phaolô rất buồn về tình trạng đó, nên trong đoạn thư này Ngài nhắc tín hữu mình nhớ đến ý nghĩa chung của bữa ăn: bữa ăn là dấu chỉ thông hiệp yêu thương. Tín hữu cùng tham dự một bữa ăn thì lẽ nào lại chia rẽ nhau? Huống chi trong bữa tiệc Thánh Thể, họ cùng ăn một thức ăn chung là Mình Máu Thánh Đức Giêsu! Vì thế mỗi khi tham dự Thánh Lễ, họ phải lưu ý đến việc thông hiệp: chẳng những thông hiệp với Đức Giêsu mà còn thông hiệp với nhau.

Hình như những ý nghĩa căn bản này không được chúng ta lưu ý lắm: mỗi khi dự lễ và rước lễ, nhiều người chỉ coi đó là một

việc đạo đức mình phải làm. Họ không chú ý kết hiệp với Đức Giêsu bao nhiêu; và càng không lưu ý thông hiệp với nhau bao nhiêu.

Người đói mới cần ăn

Theo quy định của Giáo Hội, người đang mang tội trọng trong mình thì không được rước lễ. Đúng vậy, vì rước lễ như thế là xúc phạm Mình Thánh Chúa.

Nhưng từ ý thức tôn trọng Mình Thánh Chúa trên đây, nhiều người đã vô tình xa cách thứ lương thực tuyệt vời Chúa ban: họ không dám rước lễ khi thấy mình yếu đuối về đức tin, chao đảo trong đức cậy và nguội lạnh về đức mến. Nghĩ vậy là sai, chẳng khác gì nghĩ rằng khi nào tôi đói thì tôi không được ăn.

Ngày xưa trong sa mạc, mặc dù dân Do thái luôn làm Chúa buồn lòng, nhưng Ngài vẫn ban cho họ Manna mỗi ngày; Trong Thánh lễ đầu tiên ở nhà Tiệc ly, Đức Giêsu đã cho tất cả các tông đồ rước Mình và Máu Ngài, mặc dù trước đó họ còn tranh cãi với nhau, và sau đó họ đã bỏ Chúa mà trốn chạy.

Đúng là chúng ta bất xứng, và sẽ mãi mãi còn bất xứng với Mình Máu Thánh Chúa. Nhưng ý thức bất xứng ấy không được

làm chúng ta xa cách thứ lương thực tuyệt vời cứu chữa cho ta bớt bất xứng.

Lạy Chúa, con chẳng đáng rước Chúa vào nhà con, nhưng xin Chúa phán một lời thì linh hồn con sẽ lành mạnh.

Chuyện minh họa

Một người đến gặp linh mục và muốn khôi hài một chút về niềm tin của mình, nên anh hỏi: "Làm thế nào mà bánh và rượu trở nên thịt và máu Chúa Giêsu được?".

- Chẳng khó gì. Chính anh cũng biến đổi thức ăn thành thịt và máu. Tại sao Chúa Giêsu lại không làm được điều tương tự như vậy?

Chưa chịu thua, anh hỏi: "Bằng cách nào mà Chúa Giêsu ngự trọn vẹn trong tấm bánh nhỏ như vậy?".

- Cũng tương tự, quang cảnh bao la ở trước con mắt nhỏ bé của bạn.

Nhưng anh vẫn cố chấp: "Làm sao CGS có thể hiện diện ở tất cả các nhà thờ cùng một lúc?".

Linh mục cầm chiếc gương, đập bể nát, rồi cho anh nhìn vào và nói: "Chỉ có một mình anh nhưng bây giờ anh có thể nhìn thấy mặt mình được phản chiếu trong mỗi mảnh gương vỡ này cùng một lúc".

CHÚA NHẬT XI THƯỜNG NIÊN, NĂM A

Tông đồ là gì?

Các môn đệ của Đức Giêsu là những người được Ngài tuyển chọn và mời gọi theo Ngài. Và khi các ông vâng lệnh Ngài đi loan báo Tin Mừng về Nước Trời cho muôn dân, thì các ông trở thành những tông đồ của Ngài. Vậy, tông đồ là những người được Đức Giêsu mời gọi theo Ngài để tiếp nối việc loan báo Tin Mừng và công trình cứu rỗi của Ngài. Hiện nay, Đức Giêsu không còn ở trần gian một cách hữu hình để kêu gọi ai làm môn đệ Ngài như xưa. Nhưng Ngài vẫn tiếp tục tuyển chọn nhiều người làm môn đệ Ngài và mời gọi họ bằng tiếng nói từ trong tâm hồn họ.

Những người nghe được lời của Ngài từ bên trong mời gọi họ làm tông đồ của Ngài, là những người đã thật sự cảm thấy hạnh phúc và được tràn đầy sức mạnh của Thiên Chúa vì biết được Tin Mừng của Ngài và sống theo Tin Mừng ấy. Thấy mình thật hạnh phúc trong khi biết bao người chung quanh mình đang sống cảnh "*lầm than vất vưởng như bầy chiên không người chăn dắt*" thì "*chạnh lòng thương*". Tình thương đòi buộc họ phải làm một cái gì cho họ, phải làm sao để họ cũng được hạnh phúc như mình. Mình

được hạnh phúc vì biết Thiên Chúa và vì đã sống theo lời Ngài, nên mình cũng phải làm sao để họ biết Thiên Chúa và sống theo lời Ngài như mình, để họ cũng được hạnh phúc. Khi họ nghĩ được như vậy, thì lập tức họ cảm thấy tiếng Chúa thôi thúc từ bên trong, mời gọi họ làm tông đồ cho Ngài. Thật buồn cười nếu có ai chưa hề cảm thấy hạnh phúc và nhận được sức mạnh từ Tin Mừng mà lại muốn làm cho người khác cảm nghiệm được hạnh phúc và sức mạnh đó.

Làm tông đồ là ơn gọi và là bổn phận của tất cả mọi Kitô hữu chứ không phải là ơn gọi của riêng ai (x. GLCG, 863, 900). Và để thực hiện ơn gọi hay lý tưởng tông đồ ấy, mỗi Kitô hữu có thể chọn một trong ba con đường – thường gọi là ba bậc sống – trong Giáo Hội:

– **vẫn tiếp tục làm một Kitô hữu bình thường**, thường được gọi là giáo dân: đây là con đường của hầu hết các Kitô hữu trong Giáo Hội.

– **làm tu sĩ**: đây là con đường của những người muốn hiến cả cuộc đời cho Thiên Chúa để phụng sự Ngài theo một linh đạo đặc biệt trong Giáo Hội (mỗi dòng tu có một đường hướng nên

thánh và phương cách làm tông đồ riêng biệt).

– **làm giáo sĩ:** đây là con đường của những người muốn làm tông đồ chuyên nghiệp và chính thức trong Giáo Hội, được Giáo Hội nâng đỡ và tạo những điều kiện đặc biệt để làm tông đồ. Trong Giáo Hội, giáo sĩ gồm những người có chức thánh như phó tế, linh mục, giám mục.

Đó là ba con đường mà một Kitô hữu có thể chọn để thực hiện lý tưởng tông đồ của mình. Điều tiên quyết và quan trọng nhất là có lý tưởng tông đồ hay không, rồi mới tới việc chọn con đường nào thích hợp nhất với mình để thực hiện lý tưởng ấy. Ba con đường ấy chỉ là những phương tiện để thực hiện lý tưởng tông đồ mà thôi, và người ta vẫn có thể dùng những phương tiện ấy vào những mục đích khác chứ không chỉ để làm tông đồ. Vì thế, nếu không có lý tưởng tông đồ thì dù có làm tu sĩ hay giáo sĩ, cũng chẳng phải là tông đồ đích thực. Do đó có những giáo dân, có những tu sĩ hay linh mục không phải là tông đồ vì không có lý tưởng tông đồ.

Tông đồ đích thực của Đức Giêsu

Thánh Phaolô viết: *"Người Do Thái chính hiệu không phải là căn cứ vào cái thấy được bên ngoài.*

Nhưng người Do Thái chính hiệu là người Do Thái tận đáy lòng" (Rm 2, 28-29). Cũng vậy, người tông đồ chính hiệu không căn cứ trên những gì thấy được ở bên ngoài, mà là tông đồ từ trong đáy lòng. Chính lý tưởng tông đồ mà các Kitô hữu theo đuổi suốt cuộc đời mình và lòng nhiệt thành với lý tưởng ấy mới là lời đáp trả đích thực cho ơn gọi tông đồ mà họ đã lãnh nhận khi chịu phép rửa tội và thêm sức. Chính lý tưởng và lòng nhiệt thành ấy mới làm cho họ thành những tông đồ đích thực của Đức Giêsu, cho dù họ là giáo sĩ, tu sĩ hay giáo dân. Thiếu lý tưởng và lòng nhiệt thành này thì không thể là tông đồ đích thực được. Chính lý tưởng và lòng nhiệt thành này nơi các tông đồ sẽ hấp dẫn mọi người, mọi dân tộc sống tinh thần Tin Mừng, nhờ đó Nước Thiên Chúa mới được thực hiện trên trần gian. Câu *"Lúa chín đầy đồng, mà thợ gặt lại ít. Vậy anh em hãy xin chủ mùa gặt sai thợ ra gặt lúa về"* (Mt 9, 37-38) của Đức Giêsu là một lời mời gọi giúp ta ý thức được sự cần thiết của những tông đồ đích thực và cho thấy tình trạng thiếu tông đồ ở trần gian hiện nay. Là Kitô hữu đích thực, chúng ta không thể vô tình hay lãnh đạm với lời mời gọi cũng là nhu cầu khẩn thiết ấy.

CHÚA NHẬT XII THƯỜNG NIÊN, NĂM A

Nhiều người có một thái độ rất đặc biệt: gặp chuyện vui hay chuyện buồn, họ cũng đều nói "Đó là ý Chúa"; thành công hay thất bại, họ cũng nói "đó là ý Chúa"; trước mọi khó khăn, nguy hiểm, họ nói "Để Chúa lo"... Phải chăng thái độ đó là quá ngây thơ: đành rằng có Chúa đó, nhưng bản thân mình cũng phải xoay trở chứ! "Hãy tự giúp mình trước, rồi Chúa sẽ giúp thêm"!

Nhưng suy cho cùng, thái độ tin tưởng phó thác vào Chúa quan phòng có những cơ sở rất vững vàng:

- Người phó thác vào Chúa quan phòng tin rằng Chúa luôn hiện diện bên cạnh con người trong mọi tình huống. Tin như thế là rất đúng, vì Thánh Kinh hằng lặp đi lặp lại biết bao lần chân lý ấy: *"Ta hằng ở với con"* (Gr 1, 10), *"Thầy sẽ ở với chúng con mọi ngày cho đến tận thế"* (Mt 28, 20)...

- Người phó thác vào Chúa cũng tin rằng Chúa có kế hoạch của Ngài và không điều gì xảy ra ngoài kế hoạch của Thiên Chúa. Tin như thế cũng rất đúng: *"Không con chim sẻ nào rơi xuống đất mà Cha các con*

không biết đến. Phần các con, tóc trên đầu các con đã được đếm cả rồi".

- Người phó thác vào Chúa còn xác tín rằng Thiên Chúa là Cha và mình là con. Một người Cha toàn năng và hết sức yêu thương con như Thiên Chúa thì chắc chắn biết cách an bài cho con cái mình những điều tốt nhất: *"Cha chúng con trên trời thừa biết chúng con cần gì"* (Mt 6, 32).

Bàn về sự sợ

Con người có nhiều nỗi sợ: sợ khổ, sợ chết, sợ thất bại, sợ cô đơn, sợ dẫn thân v.v.

Cái sợ làm tê liệt con người: không có sức làm việc, không suy nghĩ sáng suốt, không giải quyết được tình huống v.v.

Ngay cả những người làm việc tông đồ cũng không tránh khỏi nỗi sợ: sợ không đủ khả năng, sợ người ta không nghe mình, sợ bị chống đối bởi những người không có thiện cảm với Tin Mừng v.v. Vì sợ như thế nên có người không dám mạnh dạn rao giảng, có người trốn tránh sứ mạng.

Đức Giêsu bảo "đừng sợ". Ngài không chỉ cho chúng ta

cách làm thế nào để khỏi sợ. Lý do duy nhất Ngài đưa ra là gương của Ngài:

- Chúng ta là môn đệ của Ngài. Vì thế việc chúng ta gặp khó khăn và bách hại không có gì lạ, vì Thầy của chúng ta cũng đã từng bị như thế và còn bị nặng hơn chúng ta nhiều. Vì vậy, nếu là môn đệ Đức Giêsu thì đừng tìm cách trốn tránh khó khăn và bách hại.

- Hãy noi gương Đức Giêsu mà can đảm giữ vững lập trường của mình và tiếp tục sứ mạng của mình, không phải bận tâm về bất cứ điều gì khác:

a/ không cần bận tâm đến mạng sống bởi vì ngay cả mạng sống một con chim sẻ nhỏ bé mà còn do Chúa định đoạt, huống chi mạng sống con người;

b/ không cần bận tâm đến sự chống đối của người đời, vì *"Ai tuyên xưng Thầy trước mặt người đời thì Thầy sẽ tuyên xưng người ấy trước mặt Cha Thầy"*.

CHUYỆN MINH HỌA

a/ Đức GM Oscar Romero, khi mới lên làm Tổng Giám Mục giáo phận San Salvador, Đức Cha Oscar Romero vẫn còn theo lập trường bảo thủ. Nhưng chẳng bao lâu sau, khi nhìn thấy những

bất công xã hội, ngài đã thay đổi. Mỗi ngày Chúa nhật, ngài giảng ở nhà thờ chánh tòa tố cáo những tội ác đã diễn ra mà đa số là do các viên chức chính phủ. Các bài giảng của ngài như một luồng điện mạnh chạm đến toàn xã hội. Khi ngài nói, hầu như mọi người đều ngưng việc để lắng nghe.

Ngài bị đặt vào tình trạng bị đe dọa thường xuyên. Một vài bạn bè thân thích của ngài đã bị giết chết. Nhưng ngài vẫn không im tiếng, cũng không lánh đi nơi khác an toàn hơn. Ngài nói: "Một mục tử chân chính khi thấy nguy hiểm không thể bỏ đoàn chiên để cứu lấy mạng sống mình. Tôi sẽ ở lại với dân tôi". Và ngài đã bị chết dưới lằn đạn 3/1980 đang lúc dâng Thánh Lễ.

b/ Trái tim chuột

Có một con chuột kia rất sợ mèo. Một vị thần tội nghiệp nó nên biến nó thành mèo. Thành mèo rồi nó lại sợ chó. Vị thần biến nó thành chó. Thành chó rồi nó lại sợ cọp. Vị thần cho nó thành cọp. Nhưng thành cọp rồi nó lại sợ người thợ săn. Vị thần đành chịu thua: "Ta có biến mi thành bất cứ thứ gì đi nữa thì cũng không giúp mi hết sợ, bởi vì trái tim của mi vẫn là trái tim chuột".

HỌC HỎI LINH ĐẠO

Bài 89

TÌM HIỂU TÔNG CHIẾU DUNG NHAN LÒNG XÓT THƯƠNG

(Tiếp theo)

Lm. Giuse Tạ Huy Hoàng

Dẫn vào

Tại một cuộc hội thảo khoa học nọ, khi bàn bạc về nội dung “Giáo hội Hiệp hành...”, các hội thảo viên đã tích cực trao đổi, góp ý... và say sưa nói đến những khả thể sử dụng thuật ngữ “Hiệp hành – Chia sẻ – Phục vụ” (*Synodalizing – Sharing – Serving*) như một chọn lựa hay, một cách thích ứng tốt, hết sức linh hoạt và khéo léo của tinh thần văn kiện “*Hướng đến một Hội Thánh Hiệp hành: Hiệp thông, Tham gia và Sứ vụ*” (*For a Synodal Church: Communion – Participation – Mission*).¹ Trong giờ thảo luận, các hội thảo viên đã đưa ra những trích dẫn Thánh kinh, tài liệu sách vở liên quan, với những lý do rất khôn khéo để bảo vệ lập trường của mình đối với việc thích nghi như thế... vào sinh hoạt cộng đồng; đặc biệt là định hướng loan báo Tin Mừng, sứ vụ duy nhất của Giáo hội: “Anh em hãy đi khắp tứ phương thiên hạ, loan báo Tin Mừng cho mọi loài thọ tạo...”.²

Nói khác đi, trong sứ vụ duy nhất của Hội Thánh là loan báo Tin Mừng Đức Ki-tô Giê-su cho muôn dân... thì “Hiệp thông – Tham gia – Sứ vụ” là cực kỳ quan trọng; và chắc chắn đó cũng chính là những nỗ lực cần thiết để... nếu muốn thích nghi theo cách thích ứng linh hoạt, người ta sẽ gọi đó là “Hiệp hành – Chia sẻ – Phục vụ”. Thật vậy, với ánh sáng của Tin-Cậy-Mến, “hiệp hành-chia sẻ-

¹ X. Thượng Hội đồng Giám mục XVI, “Tài liệu chuẩn bị” (*Preparatory Document*) trong *Hướng đến một Hội Thánh Hiệp hành: Hiệp thông, Tham gia và Sứ vụ* (*For a Synodal Church: Communion, Participation, and Mission*) (Vatican: Văn phòng Tổng Thư ký THĐGM, 2021).

² Mc 16,15.

phục vụ” cũng chính là thực thi sứ vụ duy nhất, là bổn phận tất yếu các Ki-tô hữu mọi thời đại cần phải thực hiện trong đời sống “hiệp thông-tham gia-sứ vụ” của mình.³ Hơn nữa, “Lời kêu gọi tuân giữ trung thành lề luật không được ngăn cản sự chú tâm vào những vấn đề động chạm đến phẩm giá con người”;⁴ nghĩa là, con người là đối tượng trung tâm của sự phục vụ và Thiên Chúa “... muốn lòng nhân chứ đâu cần lễ tế”.⁵

Misericordiae vultus, số 20,15-17

Lời kêu gọi tuân giữ trung thành lề luật không được ngăn cản sự chú tâm vào những vấn đề động chạm đến phẩm giá con người. (APV 20,15) Trong vấn đề này, lời Thầy Giê-su hướng đến các văn bản từ sách ngôn sứ Hô-xê là quan trọng: “Ta muốn lòng nhân chứ đâu cần lễ tế” (6,6). (APV 20,16) Thầy Giê-su khẳng định rằng, từ lúc đó trở đi, quy luật sống của các môn đệ Người phải lấy lòng thương xót làm tâm điểm, như chính Thầy Giê-su đã thể hiện qua việc đồng bàn với những kẻ tội lỗi. (APV 20,17)

Chút suy tư

Từ đề tài lớn “Hiệp thông – Tham gia – Sứ vụ”,⁶ với nội hàm ngữ nghĩa của cụm từ mang những giá trị Tin Mừng này phải được cụ thể hóa bằng hành động trong môi trường sống đạo của mình, người ta lại hoàn toàn có thể thích nghi nội dung để diễn tả và áp dụng cách linh hoạt đề tài nói trên mà thành: “Hiệp hành – Chia sẻ – Phục vụ”.

Thật ra, trong một hội thảo khoa học, nếu so sánh “Hiệp hành – Chia sẻ – Phục vụ” với “Hiệp thông – Tham gia – Sứ vụ”, người ta sẽ khám phá ra rất nhiều điểm tương đồng cũng như... những dị biệt “tích cực”, và cũng có thể chỉ là một chút ít nào đó những dị biệt không tương đồng. Vâng, đó sẽ là những tương tác ngữ nghĩa của ngôn từ, thường khởi đi từ sự giao thoa về ngôn ngữ thuộc

³ X. Thượng Hội đồng Giám mục XVI, “Tài liệu chuẩn bị”, 2021.

⁴ APV 20,15.

⁵ X. APV 20,16.

⁶ X. *Ibid.*

phạm vi ngữ pháp và lô-gíc học. Nghĩa là, các thuật ngữ “hiệp hành – chia sẻ – phục vụ” (*synodalizing – sharing – serving*) so với “hiệp thông – tham gia – sứ vụ” (*communion – participation – mission*) sẽ không chỉ được xem xét từ vị thế của những danh từ (nếu đang tả mà nói),⁷ song còn đích thị là những động danh từ (*gerunds*); không chỉ là những động danh từ mà còn đồng thời có thể sắm vai là những động tính từ (*participles*).

Gợi ý thảo luận

Rõ ràng Thầy Giê-su đã khẳng định về quy luật sống “Ta muốn lòng nhân chứ đâu cần lễ tế”, phải lấy lòng thương xót làm tâm điểm của lễ sống, thậm chí thể hiện qua việc đồng bàn với những kẻ tội lỗi;⁸ và rằng nếu “Hiệp hành là lối sống của Hội Thánh”⁹ thì cũng thật rõ ràng rằng tất cả chúng ta đang được mời gọi hiểu và sống tinh thần Tin-Cậy-Mến... cách nhiệt thành hơn để góp phần xây dựng một Giáo hội hiệp thông, hiệp nhất; xây dựng một lối sống tham gia vào công việc chung cách hiệu quả hơn; xây dựng một lối sống chuyên chăm hơn vào sứ vụ loan báo Tin Mừng.

Vậy chúng ta hãy “Hướng đến một Hội Thánh Hiệp hành” với tinh thần hiệp thông, tham gia, sứ vụ, hay cũng có thể gọi là... hiệp hành, chia sẻ, phục vụ với những giá trị đích thực của Tin Mừng... trong tinh thần mở lòng đón nhận những góp ý để canh tân bản

⁷ “Danh từ là từ (*word*) được sử dụng để chỉ tên người, vật, nơi chốn... hoặc một điều gì đó. Tùy vào cách nhìn vấn đề, danh từ trong tiếng Anh có thể được phân chia thành nhiều loại với những tên gọi khác nhau: (1) danh từ chung (*common noun*), (2) danh từ riêng (*proper noun*), (3) danh từ trừu tượng (*abstract noun*), (4) danh từ cụ thể (*concrete noun*), (5) danh từ đếm được (*countable noun*), (6) danh từ không đếm được (*uncountable noun*), (7) danh từ đơn (*simple noun*), (8) danh từ ghép (*compound noun*), (9) danh từ tập hợp (*collective noun*) (BHvNB, *Ngữ liệu CIVEL*, Tập 2 [TP. HCM: Nxb. Tôn Giáo], 475).

⁸ X. APV 20,16-17.

⁹ Nguyễn Năng, Hiệp hành là lối sống của Hội [Thánh](https://tgpsaigon.net/bai-viet/hiep-hanh...) (<https://tgpsaigon.net/bai-viet/hiep-hanh...>) (06-01-2022).

thân, để phục vụ tích cực hơn... càng hiệu quả, càng cụ thể càng tốt:

1. Hãy tích cực hơn trong việc siêng năng cầu nguyện với Lời Chúa, lắng nghe tiếng Chúa trong tâm hồn và quyết chí đem ra thực hành; Ki-tô hữu cũng nên lắng nghe nhau nhiều hơn để tất cả cùng chung lòng, chung sức sống đạo, làm việc tông đồ bác ái, xây dựng cộng đoàn... và hiệp nhất yêu thương nhau hơn; tích cực hơn trong việc tuân theo hướng dẫn của các đấng bậc trong Giáo hội (các văn kiện chính thức, thư mục vụ, huấn từ, bài giảng...); sốt sắng hơn trong việc tham dự thánh lễ, các giờ kinh nguyện, các bí tích;¹⁰
2. Trong thực tế sinh hoạt mục vụ của các đoàn hội trong giáo phận, giáo xứ, với những điểm mạnh, điểm yếu riêng của mình, tất cả đều có thể tham gia vào việc điều hành, vào sinh hoạt chung của giáo phận, giáo xứ; khi đang tích cực dẫn thân phục vụ, tuy đã có những hoạt động cụ thể, Ki-tô hữu vẫn nên chủ động ngỏ lời mời thêm thật nhiều người cùng tham gia vào công việc chung... vì đó mới là lối sống "Hiệp hành-chia sẻ-phục vụ"; trong tinh thần trách nhiệm chung, lưu tâm hơn đến sự hiệp thông, cộng tác với các hoạt động mục vụ của các giáo phận, các xứ đạo, các đoàn hội liên hệ;¹¹ ưu tiên "Hiệp hành-chia sẻ-phục vụ" với những thành phần dân chúng "bị bỏ rơi, bị quên lãng, bị loại trừ...";
3. Thật vậy, trong định hướng loan báo Tin Mừng, chương trình hành động luôn luôn có thể thêm vào những sáng kiến khả thi với các việc làm cụ thể nhằm liên kết các đoàn hội Công giáo tiến hành... để cùng nhau thực hiện những công trình bác ái xã hội, giáo dục, văn hóa Ki-tô giáo... với tinh thần "Hiệp hành-chia sẻ-phục vụ" (được các vị bề trên hữu trách chấp thuận và khích lệ...).

11-5-2023, GTHH

¹⁰ X. *Rm* 6,3; 8,17; *Ep* 2,5; *1 Cr* 1,9; *2 Cr* 13,13; 4,14; *Pl* 2,1; 3,10; *1 Tx* 4,14.

¹¹ X. *Cv* 2,42.

TIN TỨC – SINH HOẠT

TIN CỘNG ĐOÀN LCTX TGP SÀI GÒN

THÁNH LỄ KÍNH LCTX TRONG THÁNG 06/2023 CỦA TGP SÀI GÒN VÀ CÁC GIÁO HẠT

Kính mời Quý Ông-Bà-Anh-Chị-Em tham dự Thánh Lễ Kính LCTX tại các địa điểm sau:

TỔNG GIÁO PHẬN:

NHÀ THỜ HUYỆN SỸ, Số 1, Tôn Thất Tùng, P. Phạm Ngũ Lão, Q.1, TP.HCM; Lúc 15h, Thứ sáu hằng tuần (Chương trình: 14h00: Tôn Sùng Trái Tim Đức Mẹ. 14g30: Sùng kính Lòng Chúa Thương Xót. 15h00: Thánh Lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót).

- Ngày 02/06/2023; **Chủ Tế: LM. Ernest Nguyễn Văn Hưởng**, Chánh xứ Chợ Đũi, Tổng Linh hướng CĐ LCTX Tgp Sài Gòn.

- Ngày 09/06/2023; **Chủ Tế: LM. Michael Nguyễn Tiến Bình**, Phó xứ Phú Hạnh, hạt Phú Nhuận.

- Ngày 16/06/2023; **Chủ Tế: LM. Phêrô Nguyễn Thanh Nhiệm**, SVD.

- Ngày 23/06/2023; **Chủ Tế: LM. Giuse Đặng Chí Lĩnh**, TTMV Tgp Sài Gòn.

- Ngày 30/06/2023; **Chủ Tế: LM. Giuse Phạm Văn Trọng**, Đại Chủng Viện Thánh Giuse Sài Gòn.

CÁC GIÁO HẠT:

- **HẠT CHÍ HÒA:** Nhà Thờ Khiết Tâm (28, đường Long Hưng, P.7 Q. Tân Bình) lúc 17g00, ngày 06/06/2023 (thứ ba ĐT). **Chủ tế: LM. Phêrô Nguyễn Văn Giáo**, Chánh xứ Gx Khiết Tâm, Linh hướng CĐ LCTX hạt Chí Hòa.

- **HẠT GIA ĐÌNH:** Nhà Thờ Thị Nghè (22B, đường Xô Viết Nghệ Tĩnh, P. 19; Q. Bình Thạnh) lúc 15g00, ngày 08/06/2023. **Chủ Tế: LM. Giuse Phạm Quốc Tuấn**, Chánh xứ Gx Thị Nghè.

- **HẠT GÒ VẤP:** Nhà thờ Hòa Bình (95/645, Nguyễn Kiệm, P. 3, Q. Gò Vấp) lúc 17g45, ngày 15/06/2023. **Chủ tế: LM Gioan Nguyễn Vĩnh Lộc**, linh hướng CDLCTX hạt Gò Vấp.

- **HẠT HÓC MÔN:** Nhà Thờ Trung Mỹ Tây (40/4, Trung Mỹ Tây, xã Trung Chánh, H. Hóc Môn) lúc 15g00, ngày 03/06/2023

(thứ bảy ĐT). **Chủ Tế: LM Đaminh Nguyễn Trung Kiên**, Chánh xứ Gx Trung Mỹ Tây, Linh hướng CĐ LCTX hạt Hóc Môn.

- **HẠT SÀI GÒN-CHỢ QUÁN:** Nhà thờ Chợ Quán (120, Trần Bình Trọng, P.2, Q.5) lúc 15g00, ngày 28/06/2023. **Chủ Tế: LM. Gabriel Trịnh Công Chánh**, Chánh xứ Gx Chợ Quán, Linh hướng CĐ LCTX hạt SG-CQ.

- **HẠT TÂN ĐỊNH:** Nhà thờ Thánh Phaolô 3 (262/14, Lê Văn Sỹ, P.14, Q. 3), lúc 17g00, ngày 01/06 (thứ Năm đầu tháng). **Chủ Tế: LM Michael Phạm Trường Trinh**, Chánh xứ Phaolô 3, Linh hướng CĐ LCTX hạt Tân Định.

- **HẠT TÂN SƠN NHÌ:** Nhà thờ Tân Hương (162 Tân Hương, P. Tân Quý, Q. Tân Phú), lúc 15g00, ngày 06/06/2023 (thứ Ba đầu tháng). **Chủ tế: LM. Đa Minh Vũ Ngọc Thủ**, Linh hướng CĐLCTX hạt Tân Sơn Nhì.

- **HẠT THỦ ĐỨC:** Nhà thờ Thánh Nguyễn Duy Khang (32, đường 25, Kp 1, P. Linh Đông, Q. Thủ Đức) lúc 15g00, ngày 09/06/2023, **Chủ Tế: LM. Phêrô Lê Hoàng Chương**, Chánh xứ Gx Thánh Nguyễn Duy Khang, Linh hướng CĐ LCTX hạt Thủ Đức.

- **XÓM MỚI:** Nhà thờ Bắc Dũng (748/2, Thống Nhất, P. 15, Q. Gò Vấp) lúc 15g30, ngày 01/06/2023 (thứ năm ĐT). **Chủ Tế: LM. Giuse Vũ Quang Trường**, Chánh xứ Gx. Bắc Dũng.

Trước Thánh Lễ, có giờ Cầu nguyện Tôn sùng LCTX.

DANH SÁCH ÂN NHÂN THÁNG 04/2023

DANH SÁCH XIN BẰNG ÂN NHÂN CĐ LCTX TGP SÀI GÒN

HẠT XÓM MỚI:

1. Lh. Anna Mai Thị Tuyết, Giáo xứ Thạch Đà.
2. Lh. Giuse Nguyễn Văn Tụng & Lh. Têrêsa Nguyễn Thị Chỉ, Giáo xứ Hà Nội.
3. Anna Phan Thị Ái, Giáo xứ Lam Sơn.

HẠT CHÍ HÒA:

1. Maria Nguyễn Thị Hoa, Giáo xứ Khiết Tâm (5 triệu).

ÂN NHÂN ĐÓNG GÓP QUỸ BÁC ÁI CĐ LCTX TGP SÀI GÒN:

1. CĐ LCTX Giáo xứ Lam Sơn, hạt Xóm Mới: 200.000đ.

ÂN NHÂN HỖ TRỢ TỔ CHỨC ĐẠI LỄ KÍNH LCTX (CN II PS, 16/04/2023):

1. Tổng Cty DVTM Tân Hiệp Phát: 12.000 chai nước tinh khiết.
2. Chị Maria Quan Thị Bích, BCH CDLCTX Tgp Sài Gòn: 5.000.000đ.
3. Chị Anna Lâm Kim Cương, Gx. Thủ Đức, hạt Thủ Đức: 5.000.000đ.
4. Chị Maria Lê Thị Thịnh, BCH CD LCTX hạt Tân Định: 2.000.000đ.
5. Chị Oanh, Gx. Bắc Hà, hạt Phú Thọ: 2.000.000đ.
6. Chị Maria Trịnh Thị Đào, BCH CD LCTX hạt Gia Định: 1.800.000đ.

Cha Tổng Linh hướng và Ban Chấp hành CD. Lòng Chúa Thương Xót Tgp Sài Gòn chân thành cảm ơn Quý Ân nhân. Nguyện xin Thiên Chúa, Đấng Từ Bi – Thương Xót bù đắp xứng đáng cho lòng quảng đại của Quý Vị.

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ mừng kính lễ thánh Luy Gonzaga (21.6) và thánh Phêrô (29.6).

**CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN
KÍNH CHÚC MỪNG LỄ BỔN MẠNG**

**ĐỨC CHA AIÔISIÔ NGUYỄN HÙNG VỊ
GM GP KONTUM**

**ĐỨC CHA PHÊRÔ HUỖNH VĂN HAI
GM GP VĨNH LONG**

**ĐỨC CHA PHÊRÔ NGUYỄN VĂN KHẨM
GM GP MỸ THO**

**ĐỨC CHA PHÊRÔ NGUYỄN VĂN VIÊN
GM PHỤ TÁ GP VINH**

Xin Thiên Chúa qua lời cầu bầu của Thánh quan thầy, tuôn đổ muôn ơn lành trên quý Đức Cha.

TIN HIỆP HỘI LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT GIÁO PHẬN XUÂN LỘC: SINH HOẠT ĐỊNH KỲ - THỨ SÁU ĐẦU THÁNG (05/2023) (Xin xem hình ở trang bìa)

I-HIỆP HỘI LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT HẠT TÂN MAI

THƯỜNG HUẤN 2023

HIỆP HÀNH NƠI GIA ĐÌNH – GIÁO XỨ - HỘI ĐOÀN

HHLTX Hạt Tân Mai hưởng ứng lời mời gọi của Cha Đặc Trách HHLTX Giáo Phận Xuân lộc. Từ 5 giờ 30 sáng thứ bảy 22/04/2023. Các Anh Chị Em trong Ban Phục Vụ HHLTX gồm 18 giáo xứ trong Hạt Tân Mai đã tập trung tại GX Xuân Hòa, với niềm vui hân hoan trên hai chuyến xe đến Trung Tâm LTX Giáo Phận tại Giáo Xứ Suối Cát. Với một ngày mới nắng đẹp, Anh chị em vui mừng gặp gỡ, đã nhận phòng tại Nhà Mục Vụ HHLTX mới, và nhanh chóng đi vào chương trình thường huấn. 08 giờ, sau lời chào mừng của Ban Phục vụ HHLTX Giáo Phận. Cha Đặc Trách HHLTX Hạt Tân Mai chia sẻ đề tài Hiệp Hành nơi Gia Đình. Mọi người được mời gọi nhớ lại dịp kỷ niệm 50 năm thành lập GP Xuân Lộc (1965-2015) với Chương trình Ngũ Niên với chủ đề: *"Canh Tân Đời Sống Đức Tin Gia Đình và Giáo Xứ thành Gia Đình của Thiên Chúa"*. Trong đó Gia đình là tế bào của Xã Hội và gia đình là phần tử của Hội Thánh. Chính gia đình đã góp phần cho Xã Hội cũng như Hội Thánh được lành thánh, được phát triển. Với chuyện hết sức thực tế như vậy, ta sẽ thấy được sự đóng góp, vai trò của gia đình có yếu tố như thế nào cho cả Xã Hội và cả Hội Thánh. Gia Đình Công Giáo cần nhìn vào Gia Đình Thánh Gia Chúa Giêsu Đức Mẹ và Thánh Giuse, đây là dịp tốt nhất để chúng ta nhìn vào mẫu gương gia đình của Chúa để soi rọi và điều chỉnh gia đình của mình để sống hiệp hành với nhau. Từ khi nhậm chức đến bây giờ, Đức Thánh Cha Phanxicô liên tục nói với các cha mẹ, ông bà, trẻ em. Đây là một vài lời khuyên đẹp nhất của ngài. **"Xin vui lòng", "Cám ơn", "Tha thứ"**. Đó là những chữ giúp cho gia đình sống trong bầu khí bình an. Những chữ đơn giản nhưng không dễ để thực hiện! Nó bao gồm một sức mạnh lớn lao: sức mạnh bảo vệ tổ ấm gia đình dù phải qua muôn vàn thử thách và khó khăn. Nhưng nếu không có những chữ này thì gia đình sẽ có những nút rạn có thể dẫn đến tan vỡ.

Cuối cùng. Để gia đình càng ngày càng trở nên một giáo hội tại gia, một giáo hội nhỏ đích thực của Chúa Ba Ngôi, không có điều kiện nào quá khó khăn vượt sức, mà chỉ cần noi gương Hội Thánh tiên khởi ở Giêrusalem. Thánh Luca mô tả sinh hoạt của cộng đoàn ấy trong Công vụ Tông Đồ chương 2, 42-47, tóm kết vào 5 việc chính sau đây:

GIA ĐÌNH 5 CHUYÊN!

Một chuyên chăm đọc PHÚC ÂM,

Hai chuyên chia sẻ xa gần HIỆP THÔNG.

Ba chuyên BẾ BÁNH thông công,

Bốn chuyên CẦU NGUYỆN ở trong gia đình.

Năm chuyên VUI SỐNG TIN MỪNG,

Tông đồ Lòng Thương Xót của Chúa chứng nhân cho Người.

Sau giờ giải lao là bài chia sẻ của Cha Giosaphát Lê Bá Nam Hiệp Hành Nơi Giáo Xứ và Hội Đoàn. Cha Giosaphát đã đưa ra 4 nguyên tắc căn bản, đặt nền tảng cho đời sống dẫn thân phục vụ nơi các hội viên HH Lòng Chúa Thương Xót.

1. *Nguyên tắc tham gia:* Đòi hỏi hội viên của HH LTX không chỉ tham gia theo kiểu giữ danh cho có. Nhưng là một hành trình cống hiến, xây dựng thật sự cho Hiệp Hội với thái độ tích cực, tự nguyện, tự hào là chứng nhân Lòng Chúa Thương Xót.

2. *Nguyên tắc liên tục lâu dài:* Là lối hiệp hành không bị đứt đoạn, nhưng luôn duy trì, bền bỉ sự tham gia. Đồng thời nguyên tắc này còn đòi hỏi mô hình phát triển của hiệp hội, hay các ý tưởng sinh hoạt đề ra phải thực khả thi để phát triển lâu dài trong tương lai.

3. *Nguyên tắc toàn diện:* Mời gọi các hội viên sống ơn gọi nên thánh của mình cách toàn vẹn cả hồn lẫn xác. Hội viên không chỉ là chuyên chú công việc của Hiệp Hội. Nhưng còn phải chăm lo cho gia đình của mình, nơi mình là thành viên.

4. *Nguyên tắc vâng phục:* Đòi hỏi tinh thần vâng phục của Hội Viên đối với lãnh đạo, với chương trình chung... với thái độ không chê bai, chỉ trích giận hờn. Hội viên ý thức sứ mạng của mình để

vâng phục trong yêu thương, xây dựng HHLTX phát triển theo Thánh Ý Chúa.

Buổi thường huấn kết thúc với sự đóng góp ý kiến, và giờ kinh trưa. Tiếp đến là cơm trưa do Quý Cha GX Suối Cát, BHG, Giới Hiền Mẫu, mọi người đều ngon miệng như một sức mạnh tiếp sức để anh chị em tiếp tục sinh hoạt.

Vào lúc 15 giờ chiều vời giờ Châu Thánh Thể và Chuỗi Lòng Chúa Thương Xót để cầu nguyện cho mọi ý chỉ dâng lên, xin Lòng Chúa Thương Xót ban bình an cho tất cả. Anh chị em ra về trong niềm vui qua một ngày được chia sẻ theo tinh thần Hiệp Hành.

HHLTX Hạt Tân Mai

II-GIÁO HẠT PHÚ THỊNH HÀNH HƯƠNG KÍNH LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT (05/5/2023)

Từ 13g00 chiều Thứ Sáu, 05/5/2023, Cha Quản Hạt, Cha Đặc Trách HH LCTX, quý cha, quý tu sĩ và rất đông đoàn dân Chúa, nhất là các hội viên của LCTX hạt Phú Thịnh đã hành hương đến với Lòng Chúa Thương Xót tại Trung tâm HH LCTX của Giáo phận nơi Giáo xứ Suối Cát. Không chỉ có Hạt Phú Thịnh, nhưng còn rất đông các khách hành hương của các giáo hạt khác cũng như giáo dân của Giáo xứ Suối Cát cũng đã đến với Lòng Thương xót của Chúa trong chiều nay. Vì thế, từ trong Nhà Thờ đến không gian bên ngoài Nhà Thờ Suối Cát đây ắp những con cái của Chúa xót thương.

Trước khi được tham dự Thánh Lễ, các hội viên của Hiệp hội đã cùng hợp nhau lần chuỗi Lòng Chúa thương xót, bày tỏ lòng kính yêu và cũng là để van xin Chúa xót thương đến bao lời khẩn nài của từng người và của cộng đoàn đang hiện diện.

16 giờ, đoàn rước Linh tượng Chúa Thương Xót cũng như Đức Cha chủ tế, quý cha thật đẹp của đại diện hiệp hội LCTX của các giáo xứ trong Giáo hạt Phú Thịnh đã làm nên một không gian bên ngoài với vẻ đẹp linh thánh nhờ bởi biết bao tâm hồn đơn sơ đang rất tin tưởng vào lòng Chúa xót thương.

Vừa hành hương và cũng là để tôn vinh Lòng Chúa Xót thương vì đã ban Đức Maria cho nhân loại, nên Thánh Lễ mọi người cùng hiệp dâng trong ngày hành hương cũng được Đức Cha Giuse Đinh Đức

Đạo, nguyên Giám mục Giáo phận, dâng kính Mẹ Maria, mừng trước kỷ niệm ngày Đức Mẹ hiện ra lần đầu tiên tại Fatima, Bồ Đào Nha vào ngày 13/5/1917. Nhưng Đức Cha cũng dâng lễ Kính Lòng Chúa Thương xót cùng với khách hành hương, khi thay Giáo phận tôn vinh Lòng Chúa Thương xót “để cảm tạ Chúa, để tôn vinh Chúa vì đã ban lòng thương xót của Người trên nhân loại, cũng như tiếp tục khẩn nài xin lòng thương xót của Chúa xuống trên mọi người, nhất là những ai đang đau khổ và thất vọng”.

Chia sẻ suy niệm Lời Chúa với cộng đoàn từ hai bài đọc (Xp 3, 14-18 và Pl 4, 4-7) đặc biệt từ Tin Mừng Luca 1, 39-52, “niềm vui và hạnh phúc” là những ý tưởng đầu tiên mà Đức Cha Giuse nhắc đến. “Lời Chúa mời gọi chính mỗi người chúng ta hãy vui lên” ngay trong cuộc sống mỗi ngày, khi mà “niềm vui và hạnh phúc” đang rất thiếu vắng nơi thời đại và xã hội hôm nay. Những khuôn mặt con người hôm nay chất chứa nhiều nỗi buồn, sự lo âu về những mối bận tâm riêng cũng như chung, đến từ những đau khổ tinh thần cũng như về thể xác, vật chất. Vì thế, Đức Cha nhấn mạnh rằng “mỗi người tín hữu phải trở thành những tông đồ của niềm vui”, tông đồ niềm vui đích thực, tương phản với những niềm vui giả tạo, chóng tàn mà nhiều người hôm nay đang sống với nó. “Chúa trao cho chúng ta sứ mệnh: hãy đem tặng nụ cười cho tha nhân”, là những người trong gia đình, người hàng xóm, đồng nghiệp... Nhưng làm sao có thể đem đến cho người khác niềm vui, nụ cười, mà chính bạn cũng đang cần niềm vui đích thực? Làm sao có thể an vui ngay cả trong hoàn cảnh xem ra thật khó khăn, khi đang buồn phiền vì người thân...? Đức Cha giải đáp: “Phải đặt nền tảng niềm vui trong tâm hồn và diễn tả bằng nụ cười trên một suối nguồn khác”. Trở lại thuật chuyện của Luca với câu chuyện hai chị em Maria và Elizabet gặp nhau với niềm vui tuyệt vời “Bởi đâu tôi được Mẹ Thiên Chúa đến viếng thăm tôi” (Lc 1, 43) hay như khi Mẹ Maria cất tiếng “Linh hồn tôi ngợi khen Đức Chúa...” (x. Lc 1, 49-55). Đức Cha nhấn mạnh, “Đó là nguồn niềm vui vững vàng, bất tận khiến tâm hồn chúng ta an bình, có niềm vui, có nụ cười... cho dầu khi đó chúng ta thiếu thốn, đang đau khổ...”. Nguồn niềm vui vững vàng đó là gì. Là có Chúa, “bởi chỉ có Chúa là đủ cho cuộc đời của mình”. Đức Cha nhắc đi nhắc lại điều quan trọng mà từng người tín hữu phải thấm hiểu “Niềm vui của chúng ta là có Chúa.

Chúng ta được Chúa thương yêu. Chúng ta được Chúa thương xót ngay cả khi chúng ta không xứng đáng được Chúa yêu, thì Ngài vẫn yêu chúng ta. Và đó là niềm vui bất tận của chúng ta". Như thế, Đức Cha kết thúc với lời động viên để họ tin rằng sứ mạng "tông đồ của niềm vui" cho tha nhân là điều có thể.

Sau bài giảng, cộng đoàn đã cùng hiệp nhau trong nguyện tín hữu, với lời chúc tụng Lòng Thương xót, cũng như noi theo mẫu gương Mẹ Maria, tất cả mọi người sẵn sàng ra đi thăm viếng những người đang cần, luôn ca tụng Thiên Chúa, tôn vinh và loan truyền Lòng Chúa Thương xót đến cho những ai đang đau khổ, bất hạnh...

Thánh Lễ tiếp tục với phần Phụng vụ Thánh Thể, để ngay trong chính Thánh Lễ, từng người cảm nhận được lòng Chúa thương xót luôn dư tràn trên nhân loại, trên chính cuộc đời mỗi người khi Chúa Giêsu, Đấng giàu lòng xót thương, Đấng là nguồn của niềm vui đích thực đã ở lại với con người trong Bí tích Thánh Thể mà mỗi tín hữu được lãnh nhận.

Trước khi nhận lãnh phép lành cuối lễ từ Đức Cha chủ tế, vị đại diện đoàn hành hương của Giáo hạt Phú Thịnh và các Giáo hạt khác đã dâng lên Đức Cha Giuse, Cha Đặc Trách HH LCTX Giáo phận, Cha Quản hạt, Cha Đặc trách HH LCTX và quý Cha Hạt Phú Thịnh, cùng quý Cha đã dâng lên Thiên Chúa Thánh Lễ các ngài vừa dâng, như máng chuyển thông ơn Thiên Chúa và Mẹ Maria xuống trên mọi khách hành hương chiều nay.

Đáp từ lại những lời cảm ơn của vị đại diện, Đức Cha chia sẻ về niềm vui mà Ngài luôn có đó vào mỗi thứ Sáu đầu tháng khi về Giáo xứ Suối Cát để sinh hoạt và dâng Thánh Lễ cho các Giáo hạt hành hương, để dâng lời cảm tạ Thiên Chúa "vì lòng thương xót của Thiên Chúa từ đời này đến đời kia". Thêm nữa, trong Tháng Năm, Đức Cha xin mọi người cầu nguyện cho những ai còn chưa tin tưởng hoặc coi thường Lòng Chúa Thương xót trên họ, và mong tất cả mọi người cố gắng trở nên "những bàn tay nối dài để chuyển Lòng thương xót của Chúa đến cho anh chị em mình", những người đang đau khổ, thất nghiệp...

Bài viết: Nt Teresa Ngọc Lễ, O.P

Hình ảnh: Ban Truyền Thông Suối Cát

III-ĐỨC CHA GIUSE ĐINH ĐỨC ĐẠO GHÉ THĂM NHÀ MẸ LÒNG THƯƠNG XÓT SUỐI CÁT

LỜI HỨA ĐÃ ĐƯỢC THỰC HIỆN

Kể từ ngày được Đức Cha Gioan Đỗ Văn Ngân và Đức Cha Giuse Đinh Đức Đạo làm phép khu nhà dành cho các cụ ông bà sinh hoạt, Nhà Mẹ Lòng Thương Xót đã chính thức hoạt động từ cuối tháng Sáu năm 2022 đến nay. Cứ từ thứ Hai đến thứ Bảy mỗi tuần, các cụ được đón đến đây thư giãn, sinh hoạt, gặp gỡ, ca hát, và cầu nguyện cùng nhau trong tình thân ái. Các cụ có thể được chiêu đãi cà phê sáng, mì ly và bữa ăn trưa hoặc đôi khi có bữa xế. Tất cả đều miễn phí. Nơi đây có các máy mát-xa, dụng cụ luyện tập để giúp các cụ đỡ mỏi lưng, nhức chân. Các cụ ông muốn tỉ thí cờ tướng thì xin mời. Các bà muốn hát thánh ca hay ca cải lương thì có sẵn máy phục vụ. Ngoài những tình nguyện viên phục vụ trực tiếp do Ban Hành Giáo, các giới tham gia, còn có quý Sơ thuộc dòng Ánh Sáng Phúc Âm đến hướng dẫn về sức khỏe, có nhóm thiện nguyện giúp cắt tóc, tết tóc miễn phí, hoặc hỗ trợ trái cây, quà bánh cho các cụ. Số các cụ sinh hoạt thường xuyên khoảng 50 – 60 cụ. Hôm nào có nhóm các cụ từ giáo xứ Xuân Đông thuê xe ra sinh hoạt thì đông hơn, khoảng 70 – 80 cụ.

Điều muốn nêu ở đây đó là việc có Nhà dành cho các cụ sinh hoạt là sáng kiến của Đức Cha Giuse Đạo, được cha Giuse Trần Phú Sơn thực hiện với sự cộng tác của quý cha phó cũng như các đoàn thể, các giới trong giáo xứ Suối Cát. Suốt thời gian trên, dù hàng tháng Đức Cha Giuse đều về dâng lễ kính Lòng Chúa Thương Xót vào thứ Sáu đầu tháng, nhưng Ngài vẫn tỏ ý ước ao một ngày nào đó đến dâng lễ và chia sẻ bữa ăn riêng với quý cụ. Điều mong ước trên tưởng dễ mà khó. Với giáo phận rộng lớn như Xuân Lộc, Đức Cha Giuse dù đã nghỉ hưu nhưng phải gánh đỡ Đức Cha giáo phận nên lịch mục vụ cũng dày đặc.

Và vào thứ Sáu ngày 12/5/2023, Đức Cha đã thực hiện lời hứa. Trong bầu khí hân hoan đón mừng của khoảng 120 cụ ông cụ bà và nhân viên, Đức Cha đã dâng lễ kính Đức Mẹ Fatima, để cầu nguyện cho quý cụ. Trong bài chia sẻ, Đức Cha Giuse mời gọi các cụ noi gương Đức Mẹ thực hiện 2 điều: một là luôn vui vì có Chúa

là niềm vui, dù có đau đớn vì bệnh tật hay cô đơn vì tuổi già; hai là biết dâng những hy sinh để cầu nguyện cho mình, cho con cháu, cho giáo xứ, và cho toàn thế giới.

Sau Thánh lễ, Đức Cha Giuse đã sẵn sàng cho hôn nhân và chụp hình với các cụ theo yêu cầu, chụp chung, chụp riêng. Sau đó Đức Cha chia sẻ bữa ăn đơn sơ canh rau đay, cá kho cùng các cụ. Trong dịp này các cụ được nhận phần quà của Đức Cha là cỗ tràng hạt "*truyền giáo 5 châu*" có 5 màu khác nhau, lại thêm phần quà của giáo xứ, của Tân Cường Gym biếu các cụ, chưa kể thùng bánh Đức Cha ban nhưng xin giữ lại phát sau. Được gặp gỡ người Cha thân thương, được hiệp thông trong bữa tiệc Thánh Thể và bữa ăn huynh đệ, lại được gói quà to mang về, cụ nào cũng vui mừng và hạnh phúc ra mặt.

Thế là Đức Cha đã thực hiện như lời đã hứa. Đoàn con xin kính chúc Đức Cha Giuse dồi dào sức khỏe để rồi lại đến thăm Nhà Mẹ Lòng Thương Xót Suối Cát một dịp khác.,.

Ban Truyền Thông Giáo xứ Suối Cát.

IV-CHƯƠNG TRÌNH THÁNH LỄ HÀNH HƯƠNG KÍNH LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT THÁNG 06 NĂM 2023.

Tại Gx. Suối Cát, thứ Sáu, ngày 02/06/2023

Giáo hạt Hòa Thanh phụ trách

LỄ THÁNH TÂM CHÚA GIÊSU (lễ phục Trắng)

Ý cầu nguyện: Cầu cho những người đau khổ tìm được sự ủi an nơi Thánh Tâm Chúa.

Chương trình tổng quát (chiều):

14g00' – 14g30': Đón tiếp

14g45' – 15g45': Giờ Kinh Kính LCTX

15g45' – 16g00': Giải lao

16g00' – 17g30': Thánh lễ (Đức Cha chủ sự)

- Kết thúc

Lm Giuse Trần Phú Sơn

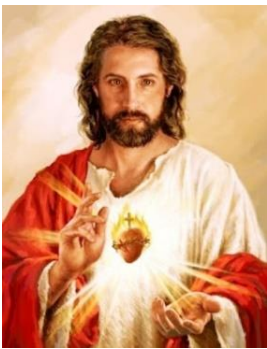
Đặc trách HHLCTX-Gp. XL

DIỄN ĐÀN

LỮ HÀNH VỚI THÁNH TÂM

Trần Thiên Thu

Lưỡi Đòng Đâm Thâu Thánh Tâm Chúa Bửu Huyết Chảy Xiết Dòng Xót Thương

Kiếp người là một cuộc lữ hành triền miên trên hành trình đức tin, hướng tới Quê Nhà đích thực là Nước Trời – Thiên Quốc. Trên “đại lộ” đó có những “lối nhỏ” như những làn đường cũng xuôi về đích – lòng sùng kính Thánh Tâm, lòng sùng kính Đức Mẹ, lòng sùng kính Đức Giuse, lòng sùng kính Lòng Thương Xót, lòng sùng kính Máu Châu Báu,...

Theo truyền thống Công giáo, tháng Sáu là tháng dành riêng biệt kính Thánh Tâm Chúa Giêsu. Nên chiêm niệm về những gì khả thi để thực hành lòng sùng kính này. Đừng ngại sống đạo đức, vì chúng ta không mất gì mà còn được nhiều lợi ích tâm linh vĩnh cửu. Thật vậy, Chúa Giêsu mời gọi chúng ta: *"Tất cả những ai đang vất vả mang gánh nặng nề, hãy đến cùng tôi, tôi sẽ cho nghỉ ngơi bồi dưỡng. Anh em hãy mang lấy ách của tôi, và hãy học với tôi, vì tôi có lòng hiền hậu và khiêm nhường. Tâm hồn anh em sẽ được nghỉ ngơi bồi dưỡng. Vì ách tôi êm ái, và gánh tôi nhẹ nhàng"* (Mt 11:28-30).

Chúa Giêsu yêu thương chúng ta đến nỗi chịu chết vì chúng ta. Và còn hơn thế nữa, Ngài yêu thương đến cùng (Ga 13:1) và tìm mọi cách để cứu chúng ta. Cụ thể là Ơn Toàn Xá, ơn đặc biệt này không chỉ tha tất cả mọi tội lỗi chúng ta đã phạm từ trước tới thời điểm lãnh ơn toàn xá, mà tha cả mọi hình phạt tạm đời này. Rõ ràng Ngài yêu thương chúng ta quá đỗi, chúng ta chẳng khác gì như Dismas – người bị đóng đinh cùng Chúa Giêsu trên đôi Canvê xưa, người được vào Thiên Đàng với Chúa Giêsu ngay khi Ngài về với Chúa Cha.

QUYẾT TÂM NỖ LỰC

Tôn thờ Thiên Chúa là bổn phận và trách nhiệm của loài người – thụ tạo của Ngài. Đừng ngại cúi mình trước Thiên Chúa. Các thiên thần và các thánh cũng sống đạo đức, luôn cầu thay nguyện giúp và bảo trợ chúng ta. Chúng ta được tạo dựng để sống đạo đức. Đó là cốt lõi của tôn giáo, không có điều này thì chúng ta chỉ là những vỏ sò trống rỗng. Tội lỗi của Ông Bà Nguyên Tổ là do chống lại sự đạo đức: tự mãn và tự cho mình ngang hàng với Thiên Chúa. Đó là sự thách thức của lòng đạo đức. Người ta có thể trôi giạt theo sự trống rỗng tương tự của đời sống bằng cách khinh suất lòng đạo đức và lòng sùng kính Thánh Tâm Chúa Giêsu, không nuôi dưỡng thói quen sống đạo đức. Hãy cân nhắc những lợi ích của lòng sùng kính Thánh Tâm Chúa Giêsu nghĩa là đừng lười biếng, gập chăng hay chớ hoặc hăm hăm.

Thiên Chúa mô tả số phận của người lạnh nhạt thế nào? Chẳng tốt lành gì! Mặt khác, nếu bạn lưỡng lự về lòng đạo đức, tất nhiên sẽ có hậu quả. Trong lễ đăng quang giáo hoàng năm 2005, ĐGH Bênêđictô XVI nói: *"Chúng ta có sợ theo cách nào đó không? Nếu chúng ta để Chúa Kitô viên mãn trong cuộc đời chúng ta, nếu chúng ta mở rộng lòng ra với Ngài, chúng ta có sợ Ngài lấy mất điều gì đó của chúng ta không? Chúng ta có sợ khi phó thác điều gì đó quan trọng, điều gì đó duy nhất, điều gì đó làm cho cuộc đời chúng ta tốt đẹp hơn không? Chúng ta có sợ bị thu nhỏ và bị tước mất tự do không? Không! Nếu để Chúa Kitô trong cuộc đời mình, chúng ta không mất gì, không mất những gì làm cho cuộc đời chúng ta tự do, tốt đẹp và tuyệt vời".*

Sống đạo đức và sùng kính Thánh Tâm Chúa Giêsu là phát triển một thói quen tốt lành. Hãy bắt đầu các điều nhỏ bằng cách đơn giản thế này:

1. Hằng ngày kiểm tra lương tâm. Buổi tối không chỉ xét mình về những tội mình đã phạm, mà còn xét mình về cách phạm tội do yếu đuối, quên lãng hoặc sơ xuất. Đó là do khinh suất các nhân đức tôn giáo – cả đối thần và đối nhân, thiếu sót trong việc mến Chúa và yêu người.

2. Ban ngày, hãy thầm thì cầu nguyện những lời nguyện ngắn. Ví dụ: *"Lạy Chúa Giêsu, Ngài hiền lành và khiêm nhường trong lòng.*

Xin làm cho tâm hồn con nên giống Ngài”. Đó là cách nuôi dưỡng lòng đạo đức, không cần người khác biết, chỉ mình biết là đủ.

QUYẾT TÂM NOI GƯƠNG

Trong thư gửi giáo đoàn Êphêsô, Thánh Phaolô động viên người ta noi gương Chúa Giêsu. Trên đường tới Damascus, Thánh Phaolô đã “gặp” Chúa Giêsu phục sinh, chính cú ngã ngựa chí tử đã biến một Saolê ngang ngược trở thành một Phaolô nhiệt thành loan báo Tin Mừng.

Chúng ta có thể bắt chước Chúa Giêsu bằng cách nào? Chúng ta có thể rút ra cách noi gương từ Phúc Âm để biết cách sống của Chúa Giêsu. Có vài cách noi gương Chúa Giêsu trong cuộc sống đời thường của mỗi chúng ta.

1. Cầu Nguyện – Muốn nên giống Chúa Giêsu thì chúng ta phải cầu nguyện, mọi nơi và mọi lúc. Không dưới 12 lần Phúc Âm cho biết rằng Chúa Giêsu lên núi hoặc đến nơi thanh vắng để cầu nguyện. Trong những lúc đó, Ngài cầu nguyện với Chúa Cha trên trời: *"Abba! Lay Cha!"* Trong Phúc Âm theo Thánh Gioan, cả chương 17 là lời cầu nguyện của Chúa Giêsu, Ngài cầu xin cho mọi người nên một. Ngài nhận biết giá trị của lời cầu nguyện, cầu cho chính mình và cầu cho người khác. Cầu nguyện là lương thực và là hơi thở của Kitô hữu.

2. Nuôi Dưỡng – Chúa Giêsu đã cho người khác ăn uống, cụ thể là hai lần Ngài đã hóa bánh và cá ra nhiều cho dân chúng: Lần thứ nhất với 5 bánh và 2 con cá, 5.000 người ăn no, còn thừa 12 thúng đầy (Mt 14:13-21; Mc 6:30-44; Lc 9:10-17; Ga 6:1-13); lần thứ hai với 7 chiếc bánh và vài con cá nhỏ, 4.000 người ăn no, còn thừa 7 giỏ đầy (Mt 15:32-39; Mc 8:1-10). Trong Ga 6:22-66, Chúa Giêsu xác nhận với đám đông rằng Ngài là Bánh Hằng Sống, phải ăn Mình Ngài và uống Máu Ngài để được sống đời đời, ai làm như vậy sẽ được trường sinh bất tử. Khi cử hành Bí tích Thánh Thể, Chúa Giêsu nuôi dưỡng chúng ta bằng chính Mình Máu Ngài. Sau Thánh Lễ, chúng ta vào đời và có dịp nuôi dưỡng người khác bằng cách thể hiện lòng thương xót. Chúa Giêsu nói rằng chúng ta sẽ bị xét xử về lòng thương xót – đức ái, như Mt 25 cho biết. Chúa Giêsu đã nuôi dưỡng người khác bằng lương thực và lòng thương xót, muốn nên giống Ngài thì chúng ta cũng phải làm như vậy.

3. Mời Gọi – Khi làm sứ vụ, Chúa Giêsu luôn mời gọi người khác. Ngài mời gọi Nhóm Mười Hai theo Ngài, bỏ mọi sự, bỏ nghề nghiệp, bỏ gia đình, bỏ của cải, bỏ chính mình,... Ngài mời gọi mọi người theo Ngài, bất kỳ ai – kẻ yếu đau, kẻ nghèo hèn, kẻ sâu khổ,... và Ngài hứa cho họ được nghỉ ngơi và được bồi dưỡng. Trong cuộc sống, chúng ta có nhiều dịp mời gọi người khác tin nhận Chúa Giêsu. Hãy mời gọi người khác bằng cách nào đó – cầu nguyện trước bữa ăn, đi đọc kinh, đi lễ, tham gia công tác bác ái,... Mời gọi người khác là một cách noi gương Chúa Giêsu.

4. Hiến Thân – Không hẳn là “chết” theo nghĩa đen, nhưng cũng không chỉ là nghĩa bóng. Chính Chúa Giêsu đã chết vì chúng ta, thế nên chúng ta cũng phải chết vì người khác. Chết ở đây là trao tặng chính mình cho người khác, là chết cho ý riêng mình, và để cho Chúa Giêsu sống viên mãn trong chúng ta. Ngài đã thực sự chết vì chúng ta, Ngài cũng muốn chúng ta chết cho chính mình, phục vụ người khác để họ cũng được sống dồi dào.

5. Dạy Dỗ – Những người theo Chúa Giêsu luôn đói khát giáo huấn của Ngài. Chính Ngài dạy dỗ bằng nhiều cách khi thi hành sứ vụ, đặc biệt là các dụ ngôn. Ngài dạy chúng ta biết Chúa Cha và cho chúng ta biết chính Ngài là ai. Ngài giải thích về tầm quan trọng của dân Israel sống nhờ manna trong hoang địa suốt 40 năm. Trong cuộc sống, cách cụ thể nhất mà chúng ta có thể dạy người khác là làm giáo lý viên. Đó là một ơn gọi. Nếu Thiên Chúa không mời gọi bạn trở thành giáo lý viên, bạn vẫn có thể dạy người khác qua lời nói và hành động hằng ngày.

Đó là 5 cách noi gương nhưng không phải là tất cả, chỉ như điểm khởi đầu, còn nhiều cách khác trong Phúc Âm. Có thể theo 5 cách này hoặc cách khác nếu tốt cho mình, nhưng nên cẩn trọng. Trong đời sống tâm linh, người ta thường ôm đồm quá nhiều để rồi làm chẳng được bao nhiêu, như tục ngữ Việt Nam ví von rất chí lý: “*Ôm rơm nhậm bụng*”.

Khi muốn làm các cách trên đây, có thể bạn sẽ thất bại với cách thứ nhất, rồi bạn có thể dễ bị mất can đảm để thực hiện cách thứ hai. Hãy cân nhắc cách noi gương Chúa Giêsu, rồi áp dụng vào cuộc sống, cứ từ từ, cứ thế và cứ thế... Dục tốc bất đạt. Thà chậm mà chắc.

Nếu cả thế giới cố gắng noi gương Chúa Giêsu qua lời nói và hành động thì điều gì sẽ xảy ra? Chắc hẳn thế giới này sẽ khác hẳn, sẽ không còn ghen ghét, thù hận, bạo lực, tranh chấp,... Tất nhiên hòa bình của Thiên Chúa sẽ ngự trị thế giới này. Công việc này phải bắt đầu từ mỗi người trong chúng ta, và bắt đầu ngay bây giờ: Không ngừng nỗ lực noi gương Chúa Giêsu trong mọi hành vi của chúng ta, dù ngày hay đêm, trong suốt hành trình đức tin trên thế gian này.

Lạy Thánh Tâm Chúa Giêsu, chúng con chân thành xin lỗi Ngài, xin tha tội cho chúng con, xin nâng đỡ và hướng dẫn chúng con trong Chân Lý và Bình An, để chúng con mỗi ngày càng nên giống Ngài hơn. Amen.

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ mừng kính trọng thể hai Thánh Phêrô và Phaolô Tông đồ (29.6).

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN
Kính Chúc Mừng Lễ Bổn Mạng

LM PHÊRÔ TRẦN QUỐC HẢI
Linh hướng CĐ LCTX Giáo miền Kon Tum

LM PHAOLÔ PHẠM MINH TÂN
Đặc trách Hội LCTX GP Bà Rịa

LM PHÊRÔ VŨ VĂN THÌN
Linh hướng CĐ LCTX GP Hải Phòng

LM PHÊRÔ NGUYỄN XUÂN ANH, SJ
Phó linh hướng CĐ LCTX Miền GiaLai

Xin Thiên Chúa, qua lời cầu bầu của Thánh quan thầy, tuôn đổ muôn ơn lành trên Quý Linh mục.

CHIÊM NGẮM THÁNH TÂM ĐỨC GIÊSU

Pr. Lê Hoàng Nam, SJ

Không biết tự bao giờ và vì lý do gì mà người ta thường thấy hình ảnh trái tim để làm biểu tượng cho tình yêu. Những đôi lứa yêu nhau thường vẽ hình trái tim rồi ghi tên mình cận kề trái tim ấy. Còn những ai đang đau khổ trong tình yêu thì diễn tả tâm tư đau buồn của mình dưới dạng một trái tim có mũi tên đâm qua với những giọt huyết từ từ chảy xuống. Để diễn tả tình yêu của mình dành cho thế nhân, Thiên Chúa, qua Đức Giêsu, cũng dùng hình ảnh trái tim để bộc lộ. Tin Mừng đã diễn tả cho chúng ta thấy trái tim ấy ngọt ngào và đầy ắp yêu thương biết bao, nhưng rất cuộc, cái kết cho trái tim bao dung và tràn trề tình yêu mến ấy lại là một cảnh cô đơn trên đồi vắng, một mũi giáo đâm qua với những giọt máu cuối cùng nhẹ nhàng rơi xuống đất.

Trái tim của Giêsu là trái tim luôn hướng về Cha với một lòng cảm mến và vâng phục tuyệt đối. Chẳng bao giờ Ngài đặt Cha ra khỏi cuộc đời mình. Lúc đầu ngày khi vừa tỉnh giấc, đến khi mọi công việc đã hoàn thành xong, Ngài đều tìm đến một nơi thanh vắng để ở lại với Cha, dâng lời tạ ơn và trao phó mọi sự cho Người. Đối với Giêsu, việc gì Cha làm cũng tuyệt vời vô song. Chính Cha đã nuôi sống con chim sẻ trên không, đã mặc đẹp cho cánh hoa huệ ngoài đồng, đã mặc khải những điều cao cả cho những người nhỏ bé. Trước khi tuyển chọn các môn đệ thân tín, Đức Giêsu cũng tìm đến Cha trong nhiều ngày để xin ơn soi sáng. Khi chuẩn bị bước vào cuộc Khổ Giá, Ngài tha thiết tâm sự với Cha. Biết rằng chén đắng Cha trao thật khó khăn và đau đớn, nhưng tình yêu và lòng tín thác vào quyền năng của Cha đã giúp Giêsu chẳng ngại ngần chi, chẳng còn lo lắng gì. Trên thập giá, lòng buồn phiền quá đỗi vì chẳng thấy Cha đâu, nhưng Ngài vẫn trao dâng hết mọi sự, kể cả linh hồn Ngài vào tay Cha, Đấng mà Ngài yêu mến khôn cùng, yêu trên hết mọi sự.

Trái tim của Giêsu là một trái tim hướng về mọi người, đặc biệt là những người nghèo hèn, nhỏ bé, yếu thế và bị bỏ rơi. Khi sinh ra, Ngài đã chọn cho mình một nơi rất cùng nhất để những mục đồng có thể đến viếng thăm. Ngài cũng đã tự xếp mình vào hàng

tội lỗi bên bờ sông Giordan, để các tội nhân không còn thấy mặc cảm. Suốt hành trình công khai giảng dạy, Ngài chẳng ngại chi khi nắm lấy tay bệnh nhân, đụng chạm đến người cùi, ăn uống với phường thu thuế, để cho người phụ nữ tội lỗi đụng chạm đến mình. Khi thấy một đoàn lũ người đông đảo cất bước theo, Ngài đã không thể kiềm chế được cảm xúc. Ngài chạnh lòng thương khi nghĩ đến cảnh đàn chiên bơ vơ không người chăm nom. Nhìn đến thành Giêrusalem, Ngài đã ghen ngào đến rơi lệ vì nghĩ đến cảnh tan tác và cứng tin của họ. Trong bữa tiệc ly, con tim của Giêsu đã xao xuyến vô cùng vì nghĩ đến cảnh sẽ chia lìa những người mình yêu mến, là các môn đệ đang ngồi đồng bàn với họ đây. Cả đến khi chết, Ngài cũng chọn cái chết ngang hàng với những tên tội phạm nguy hiểm nhất. Một tên trộm ăn năn vào phút chót cũng đủ khiến cho con tim nhạy cảm của Ngài rung động, thứ tha và hứa ban phần thưởng Nước Trời.

Trái tim của Giêsu là con tim đầy lòng thương xót, bị bội phản nhưng lúc nào cũng thứ tha. Người ta chạy đến với Ngài những khi cần đến quyền năng của Ngài. Biết bao nhiêu việc lành phúc đức Ngài thực thi khi thi hành sứ vụ đã cứu thoát bao nhiêu con người khỏi bệnh tật, tội lỗi và mặc cảm của mình. Các môn đệ, từ thân phận đánh cá thấp hèn, đã được Ngài đưa lên vị trí cao, được cộng tác với Ngài trong công cuộc cứu độ nhân thế. Nhưng rốt cuộc, tất cả đều quay lưng với Ngài, đều bỏ mặc Ngài vào lúc Ngài cần họ đỡ nâng nhất. Bao nhiêu lời dạy dỗ quý báu, họ như bỏ ngoài tai, chẳng mảy may để ý. Nỗi cô đơn và bóng đêm trong Vườn Dầu như muốn xé nát con tim Ngài, vậy mà những kẻ thân tín nhất của Ngài vẫn say chìm mê man trong giấc ngủ. Ngoài kia, những người đã được thụ ơn Ngài, những người đã từng lớn tiếng tung hô Ngài, nay cũng cất cao lời tuyên bố muốn tử hình Ngài. Một thời, họ cho rằng Giêsu là một ngôn sứ vĩ đại; giờ đây, chỉ vì Giêsu không thể đáp ứng nguyện vọng của họ, họ sẵn sàng xem Giêsu như một người phản nghịch và đáng chết. Ấy vậy mà khi bị xử tử, Giêsu vẫn không một lời oán trách, chỉ một mực cầu xin Cha tha thứ cho sự yếu đuối và vô tri của họ.

Tình yêu có những lý lẽ riêng của nó. Nó có thể để ý đến từng chi tiết nhỏ vụn vặt những điều tốt mà người mình yêu đã làm, nhưng lại chẳng để ý chi đến những lỗi lầm to tát của họ. Tình yêu

có sức xua tan tất cả những nỗi đau mà người mình yêu mang đến. Và cho dù có phải chết đi cho người mình yêu, đó vẫn là một niềm hạnh phúc khôn nguôi, chứ không bao giờ là một điều mất mát.

Trái tim của Giêsu là một trái tim đầy ắp tình yêu như thế. Ta hãy cùng chiêm ngắm trái tim ấy để mong sao cảm nghiệm được tình yêu Thiên Chúa dành cho ta, và để ta cũng có thể yêu Ngài và yêu tha nhân như vậy.

Nguồn: dongten.net

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ mừng kính trọng thể Thánh Phêrô Tông đồ (29.6); Thánh Antôn Padôva, LM, Tiến Sĩ (13.6).

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT GIÁO PHẬN SÀI GÒN
Kính Chúc Mừng Lễ Bổn Mạng

LM PHÊRÔ NGÔ LẬP QUỐC
Linh hướng CĐ LCTX hạt Gia Định.

LM PHÊRÔ NGUYỄN VĂN GIÁO,
Linh hướng CĐ LCTX hạt Chí Hòa.

LM PHÊRÔ LÊ HOÀNG CHƯƠNG
Linh hướng CĐ LCTX hạt Thủ Đức

LM PHÊRÔ NGUYỄN THANH NHIỆM, SVD

LM ANTÔN PADOVA NGUYỄN NGỌC SƠN

LM ANTÔN PADÔVA NGUYỄN VĂN ĐỘ,
CTV Tập san LCTX.

Xin Thiên Chúa, qua lời cầu bầu của Thánh quan thầy, tuôn đổ muôn ơn lành trên Quý Linh mục.

HIỆN DIỆN ĐỂ TRỞ NÊN CHÚNG NHÂN

Tu sĩ: Jos. Vinc. Ngọc Biển, S.S.P.

Trước lễ Chúa Giáng Sinh 6 tháng, cả Giáo Hội hân hoan mừng kính sinh nhật vị thánh đặc biệt có tên là Gioan Tẩy Giả. Đây là điều ngoại lệ trong phụng vụ Giáo Hội, bởi lẽ, không có một vị thánh nào được mừng sinh nhật ngoại trừ Mẹ Maria và Đức Giêsu. Các vị thánh khác thường được mừng kính ngày sinh nhật của các ngài trên trời, tức là ngày mất. Sự kiện đặc biệt này cho thấy điều cao trọng nơi con trẻ có tên là Gioan. Bởi vì, chính con người, ơn gọi và sứ vụ của Gioan gắn liền với cuộc đời Chúa Cứu Thế, hay nói cách khác, sứ vụ ngôn sứ của ngài nối liền giữa Cựu Ước và Tân Ước. Chính vì điều này mà Giáo Hội mừng kính trọng thể lễ sinh nhật của ngài hôm nay.

Dấu gạch nối giữa Gioan và Đức Giêsu

Mang trong mình sứ vụ tiên hô, nên Gioan đã trở thành người loan tin, chuẩn bị và dọn đường cho Đấng Cứu Thế. Sứ vụ của ông gắn liền với sứ vụ Đức Giêsu. Vì thế, Gioan đã trở thành người loan báo Tin Mừng cho nhân loại về Đức Giêsu, nhưng khi Đức Giêsu đến, Ngài chính là nội dung Tin Mừng. Gioan là tiếng hô trong hoang địa, còn Đức Giêsu chính là Đấng hiện diện như những gì đã loan báo. Gioan chuẩn bị lòng dân nhớ lại lời hứa bằng việc nhắc cho biết những điều đã được tiên báo về Đấng Mê-sia, Đức Giêsu đến đã làm cho những lời tiên trưng về Ngài được ứng nghiệm. Gioan kêu gọi sống công bằng bác ái, khi Đức Giêsu đến, Ngài đã thực hiện rõ nét tình thương của Thiên Chúa trên dân của Ngài. Gioan làm phép rửa thống hối và kêu gọi người ta ăn năn, Đức Giêsu đến, Ngài ban ơn tha thứ và cứu chuộc hết mọi người bằng chính máu của Ngài đổ ra trên thập giá.

Tắt một lời, nếu Gioan là người dọn đường cho Đấng Cứu Thế, thì khi Đức Giêsu đến, Ngài chính là con đường. Nếu Gioan là tiếng hô trong hoang địa, thì Đức Giêsu chính là nội dung tiếng hô đó.

Như vậy, cuộc đời và sứ vụ của Gioan gắn liền với con người và sứ vụ Đấng Cứu Thế. Vì thế, chúng ta không lạ gì khi việc truyền tin cho Đức Maria và bà Êlisabét đều chung một sứ thần Gabriel;

Gioan và Đức Giêsu là anh em họ hàng với nhau. Cả hai được sinh ra bởi những người phụ nữ rất đặc biệt đã được tiên định. Được đặt tên ngay khi mới truyền tin: Gioan, nghĩa là Tiên Hô; Giêsu nghĩa là Cứu Thế. Gioan chịu tử đạo vì sứ vụ làm chứng cho sự thật, công bằng. Đức Giêsu cũng chết vì lẽ công chính và sự thật để cứu chuộc nhân loại.

Tuy hai cuộc đời gắn liền với nhau, nhưng Gioan luôn ý thức mình chỉ là vai phụ trong một thước phim vĩ đại. Khi đã hoàn tất sứ vụ, ông đã khiêm nhường lui vào hậu trường để cho nhân vật chính xuất hiện.

Gioan là con người khiêm nhường

Chính vì sự khiêm nhường của Gioan đã làm cho ngài trở thành vĩ đại, bởi lẽ, nhân đức khiêm nhường là nền tảng của mọi nhân đức. Nếu cuộc đời và sứ vụ của Gioan luôn gắn liền với cuộc đời và sứ vụ của Đức Giêsu, thì đức tính khiêm nhường cũng luôn theo sát Gioan an như hình với bóng.

Chính vì điều này, mà mỗi khi nói về Gioan, người ta không thể không nhắc đến sự khiêm nhường nơi ông.

Điều này đã được chứng minh cách cụ thể như:

Sau khi đã hoàn tất việc loan báo, Gioan đã: *"Đế Chúa lớn lên, còn ông nhỏ lại"*; bởi vì ông luôn ý thức: *"Tôi chỉ là tiếng hô..."*.

Hay khi uy tín của ông nổi lên như cồn, nhiều người đã thầm nghĩ đây phải là Đấng Cứu Thế mà bấy lâu dân đang mong ngóng đợi chờ... Lẽ ra ông phải tự hào và khẳng định thân thể, vai trò của mình một cách *"hoành tráng!"*. Không! Với ông, điều này không thuộc bản chất, vì thế Gioan đã tìm dịp thuận tiện để hướng sự kính trọng của dân về Đức Giêsu, vì thế, khi thấy Đức Giêsu đi ngang qua, ông đã nói cho các môn đệ của mình về Đức Giêsu rằng: *"Đây Chiên Thiên Chúa, Đấng xóa tội trần gian.... Ngài đến sau tôi nhưng có trước tôi, và tôi không xứng đáng cởi dây giày cho Ngài"* (Ga 1, 15).

Cũng chính vì sự khiêm nhường thẳm sâu, nên Gioan đã không sử dụng uy tín của mình để phục vụ hay đứng về điều bất chính, vì thế, ngài đã sống một cuộc đời ngay thẳng, cương trực, không chấp nhận nhu nhược trước tội lỗi cho dù có được trọng thưởng tiền bạc và chức quyền. Vì thế, Gioan đã chấp nhận chết dưới lưỡi

gương của Hêrôđê khi dám đứng lên phản đối hành vi bất chính của vị vua này.

Với tất cả những ưu điểm ấy, nên Gioan đáng được Đức Giêsu trọng thưởng khi nói: *"Tôi nói thật với anh em: trong số phàm nhân đã lọt lòng mẹ, chưa từng có ai cao trọng hơn ông Gioan Tẩy Giả"* (Mt 11, 11).

Sứ điệp ngày lễ

Mỗi khi mừng lễ sinh nhật thánh Gioan, Giáo Hội nhắc nhở chúng ta về bốn phận ngôn sứ của mình đã lãnh nhận ngày lãnh nhận Bí tích Rửa Tội. Ngày ấy, chúng ta được mời gọi trở nên Ánh Sáng cho mọi người, tức là chiếu rọi Ánh Sáng của Đức Kitô cho anh chị em chúng ta.

Vì thế, dù trong hoàn cảnh nào, chúng ta đều được mời gọi trở nên sứ giả cho Đức Kitô.

Ngạn ngữ có câu: *"Nếu bạn không trở thành sao sáng ở trên trời, thì ít ra bạn hãy trở thành ngọn đèn soi sáng trong nhà bạn"*.

Bên cạnh đó, Giáo Hội cũng mời gọi chúng ta hãy trở nên sứ giả Tin Mừng trong sự khiêm nhường. Nếu không khiêm nhường, sứ vụ bị phá hoại.

Mỗi người cần thuộc nằm lòng và đem ra áp dụng trong cuộc sống câu nói và lựa chọn của Gioan khi xưa: *"Ngài phải lớn lên, còn tôi phải nhỏ lại"*.

Hơn nữa, Giáo Hội cũng nhắc lại cho chúng ta sứ điệp mà Gioan đã loan báo, đó là: sám hối. Hành vi sám hối là động thái cho mọi người mọi nơi. Không sám hối thì không được cứu độ.

Cuối cùng, noi gương Gioan, chúng ta không có con đường nào khác để trở nên chứng nhân cho Chúa thực sự nếu không sống sự thật. Bởi vì Tin Mừng và con người Đức Giêsu chính là sự thật toàn vẹn. Nếu không sống sự thật, chúng ta loan báo lệch lạc sứ vụ Tin Mừng nếu không muốn nói là phản bội sứ vụ.

Lạy Chúa Giêsu, xin Chúa ban cho chúng con ý thức được vai trò quan trọng của mỗi người khi được Chúa cho xuất hiện trên trần gian này. Xin cũng ban cho mỗi người chúng con biết chu toàn bốn phận trong lòng mến và khiêm nhường như Gioan khi xưa. Amen.

CHUYỆN LỊCH SỰ

Viễn Đông

Ngay từ nhỏ, người ta đã được dạy tiêu chuẩn nền tảng là “tiên học lễ, hậu học văn.” Đó là giáo dục công dân mà ai cũng phải biết về phép lịch sự của con người.

Lịch sự là lễ phép, hoặc phép xã giao, cơ bản nhất trong đời sống hằng ngày mà ai cũng được giáo dục từ nhỏ, nhưng đôi khi người ta cho là... “chuyện nhỏ.” Có những “chuyện lớn” mà không quan trọng, nhưng có những “chuyện nhỏ” mà không hề nhỏ, không chỉ quan trọng mà là rất quan trọng!

Tiền nhân đã đúc kết: *“Học ăn, học nói, học gói, học mở”*. Những “chuyện nhỏ” như vậy mà còn phải học kia mà! Không ai sinh ra là biết ngay, dù là thiên tài, thế nên ai cũng phải học – học cho đến chết vẫn chưa hết kiến thức sống. Nhưng được học mà có tiếp thu hay không là chuyện khác.

Không biết mà không dám nhận mình không biết, đó là “tự ái vặt”. Không biết mà nói mình biết, đó là “chảnh”, là “nổ”, là phét lác. Có những điều nên biết và có những điều không nên biết, như La Rochefoucauld nhận định: *“Có 3 thứ ngu dốt: Không biết những điều đáng biết, biết không rành mạch những điều phải biết, và biết những điều không cần biết”*. Thật vậy, chính Chúa Giêsu đã nói: *“Nếu quý vị đui mù thì quý vị đã chẳng có tội. Nhưng giờ đây quý vị nói: ‘Chúng tôi thấy’, nên tội quý vị vẫn còn!”* (Ga 9:41).

NHÌN VÀO NGƯỜI KHÁC

Nhìn vào người khác để xét mình là điều cần thiết. Dám xét mình và thú nhận là người can đảm, đáng trân trọng. Đừng tự ái vặt kéo tự hủy hoại chính mình. “Thú nhận cùng Thiên Chúa” thì dễ, nhưng “thú nhận cùng anh chị em” mới là khó. Cả hai điều đều phải làm!

Là người Mỹ nhưng sống tại Việt Nam nhiều năm, Alison R. Bishop thấy “ấn tượng” về cách cư xử của người Việt trong đời sống hằng ngày. Anh than phiền: *“Người Việt không biết nói câu ‘xin lỗi’ vì sợ bẽ mặt, mắc cỡ, dù họ có lỗi rõ ràng. Đó cũng là*

nguyên nhân gây ra nhiều cuộc cãi vã, ẩu đả vô ích". Một nhận xét thật xấu hổ và đáng buồn cho người Việt chúng ta!

Anh cho biết rằng trên đường đi dự tiệc, anh ghé vào một cây xăng để đổ xăng. Người bán xăng vô ý đổ nhiều quá làm tràn xăng ra ngoài, và xăng bắn lên chiếc áo mới anh đang mặc. Bị dơ áo bất ngờ, anh không biết phải nói sao mà chỉ nhìn chăm chăm vào người đàn ông bán xăng. Người bán xăng cũng không nói lời nào, có vẻ muốn làm ngơ, rồi quay sang phục vụ khách hàng khác. Lúc đó, anh cảm thấy rất giận, không hiểu vì sao người bán xăng có thái độ như vậy, không hề nói LỜI XIN LỖI.

Một lần khác, khi anh đang ngồi ăn trong tiệm thì thấy trong tô phở có miếng nhựa. Anh hỏi nhân viên phục vụ và chủ tiệm nhưng họ chỉ ngây người ra và cười trừ, không nói gì. Một lát sau, họ đem cho anh tô phở khác, nhưng họ vẫn không nói LỜI XIN LỖI về sự cố vừa rồi.

Anh nhận xét: *"Với thái độ lạnh lùng, vô cảm của người phục vụ và chủ tiệm, tôi ăn mất ngon. Sau khi trả tiền, tôi ra về, trong lòng tự hứa sẽ KHÔNG BAO GIỜ QUAY LẠI tiệm phở này nữa. Sau khi sống ở Việt Nam nhiều năm, tôi nhận ra được một điều là người Việt KHÔNG MUỐN NHẬN MÌNH LÀM ĐIỀU GÌ SAI TRÁI hoặc NÓI LỜI XIN LỖI. Khi lỗi của họ rõ ràng không thể chối cãi mà họ chỉ phản ứng bằng thái độ LẠNG THINH và NÉ TRÁNH, có khi còn tìm cách CẢI LẠI chứ KHÔNG NHẬN TRÁCH NHIỆM trước mặt người khác".*

Tất cả những "tội" anh Alison kể ra thật đơn giản: Không lịch sự, không muốn nhận lỗi, không thêm xin lỗi, né tránh trách nhiệm, đổ lỗi cho người khác. Thế nhưng "lỗi nhỏ làm đắm thuyền," lỗi dù nhỏ mà coi thường riết thành quen, khó sửa, và tệ hại hơn là cái sai đó lại nghiêm nhiên được coi là... đúng. Thật nguy hiểm quá!

Anh Alison kể: *"Tôi từng phải cãi lộn với những người khác vì họ không chịu nhận mình đã làm điều sai trái. Chuyện này xảy ra tại một bệnh viện khi tôi điền vào biểu mẫu bảo hiểm sức khỏe. Dù tôi đã điền xong, nhân viên của bệnh viện cứ nhất định cho rằng tôi không thể làm thủ tục bảo hiểm. Về sau tôi được biết rằng cô nhân viên đó đã làm thất lạc mấy biểu mẫu tôi đã điền xong. Lẽ ra, cô ta nên nhận lỗi mình làm mất những mẫu này, nói một câu xin lỗi, và*

lịch sự để nghị tôi điền lại các mẫu khác. Tại sao cô ta cứ muốn tranh cãi về vấn đề này? Từ nhỏ, cha mẹ tôi đã dạy tôi PHẢI BIẾT NÓI LỜI XIN LỖI khi mình làm việc gì sai quấy. Trong câu chuyện giữa những người trong gia đình với nhau, CHA MẸ TÔI VẪN THƯỜNG NÓI CÂU XIN LỖI khi làm điều gì sai. Tôi lớn lên trong môi trường mọi người sẵn sàng NÓI LỜI XIN LỖI để bộc lộ sự quan tâm, sự tử tế, và sự kính trọng lẫn nhau. Thật vậy, việc dạy CÁCH XIN LỖI NGƯỜI KHÁC bắt đầu từ GIA ĐÌNH và NHÀ TRƯỞNG. Tuy nhiên, ở Việt Nam, tôi thấy nhiều người lớn luôn muốn chứng minh là mình đúng, hiếm khi thấy họ chịu NÓI CÂU XIN LỖI VỚI TRẺ CON. Như vậy làm sao họ có thể làm gương cho con cái học cách nói lời xin lỗi được? Tôi công nhận điều này xảy ra do những dị biệt văn hóa tận căn bản gốc rễ, tôi tin rằng nó bắt nguồn từ TÂM LÝ LO SỢ BỊ MẤT MẶT của dân Việt. Ở Tây phương, chúng tôi cũng coi trọng việc giữ thể diện, nhưng không đến mức giả vờ bỏ qua lỗi lầm của mình, và gây thiệt hại cho người khác”.

NHẬN DIỆN CHÍNH MÌNH

Nhà luân lý La Sơn Phu Tử Nguyễn Thiếp, thế kỷ XVIII, nói rõ: *"Ngọc không mài không thành đồ quý, người không học không biết đạo làm người. Chúa tể thường, tôi nịnh hót, quốc phá, gia vong, mọi tai họa đều bắt đầu từ đó".* Thật đáng quan ngại khi một chuỗi hệ lụy những điều xấu xa và nguy hiểm xảy ra nối tiếp nhau lại được bắt đầu từ những cái rất đơn giản!

Hiền triết Khổng Tử xác định: *"Có lỗi mà không sửa mới thành ra có lỗi".* Người ta cố chấp vì không nhận ra lỗi lầm hoặc không chịu nhận lỗi. Ngạn ngữ Pháp có câu: *"Con người ít khi nghĩ mình cần bao nhiêu trí tuệ để đừng bao giờ bị lỗ bịch".* Vì không "đầu tư" cho phép lịch sự mà người ta dễ mắc sai lầm, dễ bị lỗ bịch. Nhân vô thập toàn, không ai lại không có lỗi, hơn thua nhau là biết "đứng dậy," can đảm nhận lỗi và sửa sai. Quả thật, biết phục thiện cũng là một nhân đức.

Dù là ai cũng phải biết NHẬN LỖI và XIN LỖI, vì có khi càng "lớn" càng sai. Càng giấu giếm, càng che đậy, càng tránh né, càng tự hạ giá mình. Nhận lỗi và xin lỗi sẽ được người khác nể phục. XIN LỖI LÀ GIAO HÒA. Khi sinh thời, Thánh GH Gioan Phaolô II đã can đảm xin lỗi công khai về những sai lầm của người Công giáo. Không ai

chê trách mà còn thấy ngài thực sự là một vị thánh ngay khi còn sống. Và ngài còn đích thân đến nhà tù tha thứ cho kẻ đã ám sát ngài trước đó.

Né tránh trách nhiệm, không nhận lỗi hoặc đổ lỗi cho người khác sẽ khiến chúng ta càng mất sĩ diện hơn. Ngược lại, biết NHẬN LỖI và XIN LỖI sẽ giúp chúng ta không “lăn vào vết xe cũ” và thoát khỏi vũng lầy tội lỗi.

Câu chuyện của anh Alison R. Bishop “chạm” đến mọi người, nhất là những người có trách nhiệm giáo dục và hướng dẫn trong các lĩnh vực liên quan gia đình, xã hội, tôn giáo,... Chính những người có trách nhiệm giáo dục và hướng dẫn cũng phải biết NHẬN LỖI và XIN LỖI, chứ không thể cứ đổ lỗi cho nhau theo “vòng lẩn quẩn.”

Không chỉ phải biết NHẬN LỖI và XIN LỖI mà chúng ta còn phải biết NÓI LỜI CẢM ƠN, vì đó cũng là một trong những điều cần thiết đối với phép lịch sự cơ bản của con người vậy.

Những nhận xét của anh Alison R. Bishop về người Việt Nam có thể chỉ là những “điều nhỏ,” nhưng chính những điều nhỏ mà chúng ta coi là “chuyện nhỏ” đó lại là “chuyện lớn,” không thể coi thường hoặc làm ngơ! Không ai muốn người khác nói xấu về gia đình mình. Tương tự, một người Việt chân chính sẽ cảm thấy “tự ái dân tộc” nổi dậy khi nghe người khác nhận xét không hay về dân tộc mình. Bạn là ai và cảm thấy thế nào?

Lạy Chúa, xin dò xét để biết rõ lòng con, xin thử con cho biết những điều con cảm nghĩ. Xin Ngài xem con có lạc vào đường gian ác thì dẫn con theo chính lộ ngàn đời (Tv 139:23-24).

Tài liệu Học tập Lòng Chúa Thương Xót rất mong sự đóng góp về bài vở và sự giúp đỡ của các nhà hảo tâm. Mọi thư từ, bài vở xin vui lòng gửi trước ngày 15 hàng tháng theo địa chỉ email:

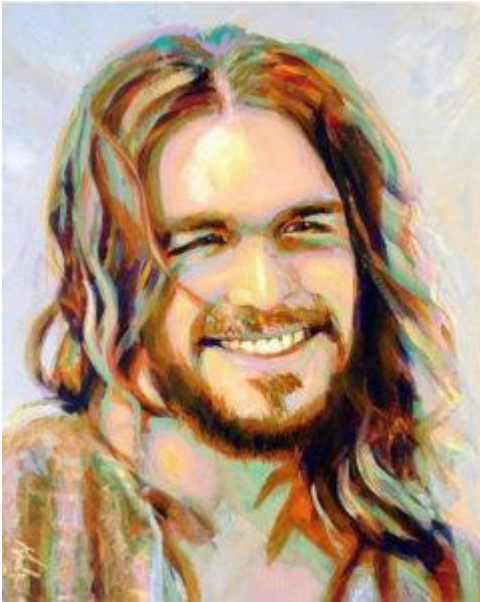
longthuongxotgp@yahoo.com

longthuongxotgp@gmail.com

Xin dùng chữ Unicode

CHÚA HẠNH PHÚC

Kitô giáo, Do thái giáo và Hồi giáo cuối cùng đều tin cùng một Thượng đế. Điều thú vị là, trong tâm trí bình dân, tất cả đều có khuynh hướng quan niệm Chúa theo cùng một cách, cụ thể là nam giới, sống độc thân, và đặc biệt không hạnh phúc.

Chắc chắn giới tính của Chúa là điều chúng ta không bao giờ khái niệm được. Thượng đế không đàn ông cũng không đàn bà, cũng không phối hợp nam tính nữ tính của giới tính. Vì thế làm sao chúng ta có một khái niệm về giới tính của Thượng đế được? Chúng ta không thể, thuần túy và đơn giản. Theo kiểu cổ điển, chúng ta nói Thượng đế là nam giới, dù chúng ta biết điều này hoàn toàn không đúng, vì về mặt giáo điều chúng ta khẳng định, Thiên Chúa là khó tả nên lời, không bao giờ có thể đặt Ngài trong một khái niệm nào được. Điều này cũng áp dụng cho quan niệm của chúng ta về Thiên Chúa độc thân, không có vợ. Kết hợp nam tính và nữ tính nơi Chúa cũng không thể tả nên lời được, không thể nhận thức nhưng chúng ta biết Chúa không chỉ đơn giản là một đấng nam nhi độc thân.

Nhưng còn quan niệm phổ biến khác, cụ thể là Chúa đặc biệt không hạnh phúc, nhất là với chúng ta?

Ở đây chúng ta có một câu trả lời rõ ràng: Chúa hạnh phúc. Làm thế nào Chúa không thể hạnh phúc? Nếu Chúa là Đấng trọn hảo duy nhất, trọn hảo lòng lành, chân lý trọn vẹn, đẹp toàn mỹ, viên mãn trọn vẹn về mọi mặt, thì làm sao Chúa lại không thể hạnh phúc trọn vẹn được? Một Chúa không hạnh phúc sẽ không phải là Chúa vì như vậy Chúa không có quyền năng để làm cho mình hạnh phúc trọn vẹn được sao. Không có một bất cập nhỏ nào với Chúa. Vì thế một Thượng đế hoàn hảo cũng là một Thượng đế hoàn toàn hạnh phúc. Nhưng đó là lời tuyên bố siêu hình. Chúng ta

vẫn có thể hỏi, Chúa có hạnh phúc về mặt tình cảm và Chúa có hạnh phúc với chúng ta không? Hẳn đôi khi Chúa cũng phải nhíu mày và lắc đầu thất vọng trước hành vi của chúng ta đó sao? Chắc chắn Chúa không thể hài lòng với rất nhiều điều đang xảy ra trong thế giới. Chúa không thể hạnh phúc trước tội lỗi.

Và cũng giống như mọi điều khác về Chúa, có những điều ở đây chúng ta không thể hiểu được. Tuy nhiên, cần phải khẳng định điều này, cả từ điều sâu sắc nhất được mặc khải trong Sách Thánh và trong chứng từ của vô số người tốt: Chúa hạnh phúc! Chúa không quen thất vọng về chúng ta, không nhíu mày trước các yếu đuối của chúng ta và đưa đa số chúng ta xuống địa ngục. Nhưng ngược lại, Chúa như cha mẹ yêu thương đứa con bé bỏng của mình, Chúa luôn hướng chúng ta đi về phía trước, vui với năng lượng của chúng ta, muốn chúng ta thăng tiến, buồn khi chúng ta cư xử không tốt với người khác và với chính chúng ta, nhưng Ngài thông cảm yếu đuối của chúng ta hơn là tức giận và không hạnh phúc.

Nhà thần nghiệm danh tiếng Julian de Norwich mô tả Chúa theo cách này: Chúa ở trên thiên đàng, mỉm cười, hoàn toàn thoải mái, gương mặt giống như bản giao hưởng kỳ diệu. Cách đây vài năm khi đọc đoạn này lần đầu tiên, tôi đã sửng sốt vừa về khái niệm Chúa mỉm cười vừa hình ảnh Chúa "thoải mái". Tôi chưa bao giờ nghĩ Chúa "thoải mái". Với tất cả những gì xảy ra trong thế giới, và chắc chắn với tất cả các phản bội lớn nhỏ trong cuộc sống chúng ta, Chúa hẳn căng thẳng, thất vọng và lo lắng. Hình dung Chúa đang cười (ít nhất là đôi khi) thì khó nhưng còn dễ hơn, nhưng cực kỳ khó để hình dung Chúa thoải mái, không căng thẳng về tất cả những gì không ổn với chúng ta và thế giới chúng ta.

Và đây là hành trình của tôi trong việc đấu tranh với điều này. Tôi đã được ân phước vô cùng trong môi trường tôn giáo của tôi. Từ cha mẹ và gia đình, từ cộng đoàn giáo xứ tôi lớn lên, từ các nữ tu Dòng Ursuline đã dạy tôi ở trường, quý vị không thể nào có một môi trường đức tin lý tưởng hơn. Tôi đã trải nghiệm đức tin và đời sống tu trì trong đời sống thực, và nó đã mang đến lòng tin tưởng cho tôi và trở nên hấp dẫn. Việc đào tạo ở chủng viện và nghiên cứu thần học của tôi đã củng cố mạnh mẽ cho điều này. Nhưng, trong suốt quá trình, bên dưới vẫn có bức tranh của một vị thần

không được hạnh phúc cho lắm và người chỉ mỉm cười trong trường hợp xứng đáng và điều này cũng không thường xuyên cho lắm. Hậu quả là trong đời sống của tôi luôn có khuynh hướng lo âu để ở tầm cao, để khá tốt, để không làm Chúa buồn và để được Chúa chấp thuận và yêu mến. Nhưng chắc chắn, chúng ta không bao giờ có thể đủ tốt, không bao giờ ở tầm cao và vì thế, thật tự nhiên khi chúng ta nghĩ Chúa chẳng bao giờ thực sự hài lòng với chúng ta và Ngài cũng không bao giờ thực sự hạnh phúc.

Dĩ nhiên về lý thuyết chúng ta biết rõ hơn. Chúng ta thường có khái niệm lành mạnh hơn về Chúa; nhưng trái tim không dễ dàng để ở bên cạnh. Thật khó để tôi cảm nhận trong tôi Chúa hạnh phúc, hạnh phúc với chúng ta, hạnh phúc với tôi. Tôi đã mất bảy mươi năm để nhận ra, chấp nhận, an ủi và cuối cùng đắm mình trong sự thật, rằng Chúa hạnh phúc. Tôi không chắc điều gì đã khơi trong tôi tất cả yếu tố thúc đẩy bên trong giúp tôi thay đổi, nhưng thực tế, bây giờ mỗi khi tôi cầu nguyện hết lòng, trần trụi và chân thành, tôi cảm nhận Chúa hạnh phúc. Và đó cũng là điều xảy đến với tôi khi tôi nhìn các vị thánh trong cuộc đời tôi, các thánh nam nữ tôi tôn kính nhất trong đức tin, những người phản ánh khuôn mặt của Chúa cho tôi. Họ vui vẻ, thoải mái và ít khi nhíu mày vì không hài lòng.

Rev. Ron Rolheiser, OMI

Ý CẦU NGUYỆN CỦA ĐỨC THÁNH CHA PHANXICÔ

Tháng 6/2023

CẦU CHO NẠN BẠO HÀNH CHẤM DỨT

Xin cho cộng đoàn quốc tế đưa ra những biện pháp cụ thể nhằm chấm dứt nạn bạo hành, đồng thời nâng đỡ các nạn nhân và gia đình họ.

Có một nơi NHÂN NGHĨA

Đỗ Công Minh

Về Củ Chi những ngày tháng 5, vẫn nóng như đổ lửa. Tôi ghé thăm cơ sở bảo Trợ Xã Hội Nhân Nghĩa tại xã Trung An, Huyện Củ Chi được hình thành và phát triển trong 6 năm qua: Từ năm 2017-2023. Đây là cơ sở thuộc DÒNG THỪA SAI BÁC ÁI CHÚA KITÔ,

Rất tình cờ gặp được Xơ NGUYỄN THỊ THANH MỪNG phụ trách cơ sở. Xơ Mừng kể cho tôi nghe về bản thân khi cùng với các nữ tu trong Dòng dẫn thân tại vùng đất thép này. Với giọng từ tốn của người gốc Nam Định, Xơ cho biết: *"Nói đến Củ Chi, ai cũng nghĩ đến những nét hào hùng Cách Mạng của thời chiến tranh, nhưng nay về Củ Chi, những dấu vết chiến tranh được thay bằng những đổi mới vươn lên. Củ Chi như thay da đổi thịt bằng những hình ảnh sinh động và phát triển như: Điện, đường, trường, trạm, khu công nghiệp, chăn nuôi, sản xuất nông nghiệp,vv..."*

Cơ sở Bảo Trợ Xã Hội Nhân Nghĩa cũng được lớn lên và phát triển nhờ sự quan tâm, giúp đỡ của các cấp chính quyền và nhiều bàn tay cùng chung sức, chia sẻ góp phần xoa dịu những mảnh đời bất hạnh, không nơi nương tựa. Họ là những người già neo đơn, vô gia cư, nghèo khổ, không phân biệt tôn giáo, màu da. Quá khứ của họ chất chứa biết bao nỗi bất hạnh, chua cay, đau khổ, thất vọng, tủi hờn... nên họ rất cần đến sự yêu thương chăm sóc. Họ từ bốn phương đến, có những hoàn cảnh khác nhau, nhưng cùng chung một số phận thiếu tình thương và sự chăm sóc của người thân. Điều làm cho họ đau khổ nhất là nỗi trống vắng và cô đơn của tuổi già. Hiện cơ sở đang chăm sóc **45** cụ bà. Nếu tính 6 năm qua: Từ 2017 – 2023, cơ sở đã tiếp nhận 74 cụ bà, qua đời 18 cụ, cho hồi gia 11 cụ. Trong số 45 cụ bà hiện nay, có 20 cụ liệt – yếu, đi lại khó khăn có trên 5 cụ, mù lòa có 2 cụ.

"Trong công tác phục vụ, ngoài việc lo lắng cơm áo gạo tiền, thuốc thang, giải trí, các cụ hơn bao giờ hết vẫn cần tình yêu và được chăm sóc... Vâng, phải có tình yêu thực sự, chúng ta mới hy sinh chính mình để đem lại cho họ niềm vui sống... chính vì tình yêu mà tôi và các chị em nữ tu đã tận tâm, tận lực phục vụ quên mình, với những công việc hèn mọn, với những nụ cười, những giọt mồ

hồi, nhất là sự chịu đựng từng bước làm cho những con người cao tuổi, bệnh tật được mềm lòng và vui sống. Đây cũng chính là niềm vui và hạnh phúc của tôi và các chị em nữ tu trong khi phục vụ. Cộng đoàn chúng tôi được may mắn phục vụ trên mảnh đất thép này, như cùng góp một bàn tay chung sức, với một trái tim yêu thương, tràn đầy niềm vui, bởi chúng tôi đã xoa dịu phần nào với những mảnh đời xé bóng bất hạnh...", Xơ Mừng trải lòng.

Khi nghe tôi muốn tìm hiểu thêm về ơn gọi phục vụ và linh đạo của Dòng, cũng như tình hình nhân sự và các cơ sở, Souer Mừng vui vẻ cho biết:

"Trong những năm qua, DÒNG THỪA SAI BÁC ÁI CHÚA KITÔ kêu gọi, khuyến khích các chị em nữ tu hăng hái dẫn thân với Linh Đạo của Dòng là "Phục Vụ Vô Vị Lợi cho những người nghèo nhất trong những người nghèo theo tinh thần của Mẹ Thánh Têrêsa Calcutta". Hiện nay Dòng đã có mặt trên địa bàn thành phố Hồ Chí Minh và các tỉnh.

Gồm các cơ sở:

- Mái Ấm Tình Mẹ: Nuôi các cô gái lỡ lằm, các em mồ côi ở: Gò Vấp – Bình Dương.

- Chăm sóc người già neo đơn, vô gia cư: ở Củ Chi, xã Trung An và Xã Tân Thông Hội, Tây Ninh, Bình Dương, Đồng Nai, Bà Rịa và Nam Định.

Các Nữ tu, ngoài việc tu học, thánh hóa bản thân theo linh đạo, còn có công tác thăm các bệnh nhân, vận động Hiến máu nhân đạo. Với tinh thần phục vụ trong yêu thương, các cơ sở của Hội Dòng đang đi vào ổn định và hiệu quả. Chị em chúng tôi ngày càng cảm nhận được sự kỳ diệu của tình thương đã, đang được nhen nhúm lên và hình thành từ sự chia sẻ Tin Mừng và thao thức đồng hành với dân tộc, chia sẻ ưu tư vui buồn của Đất nước, như là một động lực đi tới cho Hội Dòng.

Riêng Cơ sở Bảo Trợ Xã Hội Nhân Nghĩa được thành lập vào năm 2017, được nhiều sự quan tâm, ủng hộ của các cấp Chính Quyền Thành Phố, Huyện đến Xã, đã chia sẻ vật chất, nâng đỡ tinh thần, nhất là trong đợt Covid vừa qua. Cách riêng Bà Chủ Tịch Huyện Củ Chi, Ông Chủ Tịch Xã, Trạm Y Tế, Bệnh Viện Huyện, đã quan tâm đặc biệt đến các cụ bà, kịp thời được tiêm vaccine sớm, để vượt qua căn bệnh nguy hiểm.

Bên cạnh đó được sự hỗ trợ, nâng đỡ tinh thần của Hội Dòng, Cha Xứ và Tòa Giám Mục Phú Cường, để vượt qua những khó khăn và thử thách. Các cụ đã và đang được chăm sóc bằng tình thương, y tế, vật chất cho đến khi qua đời. Trong việc phục vụ các cụ, với 45 người già trái tính trái nết, khó chịu, hạc sách, la mắng... nhưng các nữ tu vẫn vui vẻ phục vụ quên mình và hy sinh bằng chính tình yêu của Thiên Chúa. Chính tình yêu đã giúp chúng tôi gần gũi, hiểu được tâm trạng, ý muốn, sở thích, tính tình của mỗi cụ. Tuổi đời làm cho họ suy tàn sức khỏe, tâm trí quên lãng, thích nói, ưa ngọt và muốn được chiều chuộng. Bởi đó, phải có tình yêu thực sự từ Đức Ki Tô, các Nữ tu hy sinh chính mình để đem lại cho họ niềm vui trong tuổi già. Những lúc chúng tôi phục vụ tuy vất vả, nhưng chúng tôi cảm thấy vui, hạnh phúc vì được góp phần chia sẻ, cảm thông với họ. Chính niềm vui này đã thúc đẩy họ đi vào đời sống cầu nguyện, qua sự gặp gỡ với Thiên Chúa trong thánh lễ, các giờ Cầu Thánh Thể và các giờ kinh nguyện...".

Khi nghe Xơ Mừng kể về những hoạt động của cơ sở, tôi nhận ra thực tế những điều mà các Xơ phải quan tâm là hàng tháng lấy đâu ra tiền để lo cho ngàn ấy người ăn, ấy thế mà hơn 6 năm qua, Cơ sở Bảo Trợ Xã Hội Nhân Nghĩa vẫn hoạt động, vẫn âm thầm đón nhận hồng ân Chúa qua những nhà hảo tâm xa gần. Phải ghi nhận rằng: hằng năm, vào dịp giáng sinh, tết và ngày 1/10 mừng người cao tuổi, các cấp Chính Quyền, Huyện, Xã, Thành Phố đều đến tặng quà thể hiện sự quan tâm sâu sắc. Bên cạnh đó còn có Hội Dòng, Cha Xứ và Đức Giám Mục Giáo Phận Phú Cường luôn đồng hành với Cơ sở Bảo Trợ Xã Hội Nhân Nghĩa bằng những giúp đỡ, bằng lời cầu nguyện, thăm viếng và khích lệ.

Trong mọi hoạt động của cộng đoàn, các chị em luôn dành hết tình thương để chăm sóc tận tình, tôi trộm nghĩ và hỏi Xơ Mừng: "Sao mà các Xơ làm được như vậy?". Xơ mỉm cười và nhắc lời Mẹ Thánh Têrêsa Calcutta nói với các nữ tu khi Ngài còn là bề trên: "*Các con phải yêu thương với thời gian, với đôi bàn tay và với cả trái tim nữa, các con phải san sẻ tất cả những gì các con có, như vậy quà tặng đó mới có giá trị trước mặt Thiên Chúa*".

Quả thật, dù trong bất cứ hoàn cảnh nào, làm việc từ thiện vẫn là động lực của lòng yêu mến Chúa và Hội Thánh, dân tộc, đất nước. Tại vùng đất Củ Chi, Người Công Giáo đang HIỆP HÀNH cùng đồng

bào mình. Xơ Mừng nói lên niềm mong ước khi chia tay tôi để tiếp tục công việc hàng ngày của mình: “Ước mong mọi tín hữu công giáo luôn thể hiện bổn phận của mình với Quê Hương, cùng nhau xây dựng Quê Hương, Đất nước này luôn tươi thắm, đầy tình người”.

Xin giới thiệu thêm một địa chỉ, một nơi nên đến để các Cộng đoàn Lòng Chúa Thương xót Liên Giáo phận có dịp chia sẻ tình yêu thương trong Tháng Kính Thánh Tâm Chúa Giêsu, Đấng giàu lòng xót thương.

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ mừng kính trọng thể Sinh nhật Thánh Gioan Baotixita (24.6); hai Thánh Phêrô và Phaolô Tông đồ (29.6).

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XỐT LIÊN GIÁO PHẬN Chúc Mừng Lễ Bổn Mạng Quý Anh

GIOAN B. NGÔ HUY CHƯƠNG (CĐ LCTX GP BÀ RỊA)
PHAOLÔ TRẦN VĂN SÁNG (CĐ LCTX GP BÀ RỊA)
PHÊRÔ NGUYỄN XUÂN QUÝ (CĐ LCTX GP BÀ RỊA)

PHAOLÔ NGUYỄN VĂN CƯỜNG (CĐ LCTX MIỀN GIALAI, KONTUM)

PHÊRÔ NGHIÊM VĂN CỘNG (CĐ LCTX GP THANH HÓA)

GIOAN B. NGÔ ĐỨC GIÁM (CĐ LCTX GP BÙI CHU)

PHÊRÔ HOÀNG HỮU KHANG (HỘI LCTX GP PHAN THIẾT)

GIOAN B. TRƯƠNG MINH PHƯƠNG (CĐ LCTX TGP HUẾ)

GIOAN B. MARIA NGUYỄN THẾ VỊNH (CĐ LCTX TGP SÀI GÒN)
PHÊRÔ NGUYỄN HOÀNG MINH (CĐ LCTX TGP SÀI GÒN)

Nguyện xin cho sự nhiệt thành và can đảm của Thánh nhân, luôn là tấm gương soi rọi quý Anh trên bước đường phục vụ Giáo Hội.

VỤ ÁN ĐỨC GIÊSU LÀ VỤ ÁN TÔN GIÁO HAY CHÍNH TRỊ

Montfort Nguyễn Xuân Pháp Ocist

(Tiếp theo và hết)

3. Thái Độ Philatô

Giới lãnh đạo Do thái trao nộp Đức Giêsu cho Philatô vào sáng ngày thứ 6 tuần lễ vượt qua với tội danh tự xưng mình là vua (Mt 27, 1-2. 11-14; Mc 15, 1-5; Lc 23, 1-5; Ga 18, 28-38). Tội này trái với tội phạm thượng ở thượng hội đồng Do thái. Tại sao vậy? Có lẽ, nếu giới chức sắc tôn giáo tố cáo về tội phạm thượng thì không đủ áp lực khiến Philatô kết án tử Chúa. Tội này thuộc phạm vi tôn giáo chứ không mang tính chính trị. Như thế, trong vụ án này, Philatô chẳng khác nào “một thông dịch viên” hơn là đóng vai trò thẩm phán.

Điều mà ta thấy rõ là Philatô không có ý bắt Đức Giêsu: “Chính dân của ông và các thượng tế đã nộp ông cho tôi” (18, 35). Dưới áp lực của dân chúng và giới chức sắc tôn giáo Do thái, Philatô trở nên kẻ thụ động và nhất đảm, mặc dù ông ta không tìm thấy lý do nào để kết tội Đức Giêsu (Ga 18, 38; 19, 12). Ở đây, chúng ta có thể nói kẻ tố cáo cũng là kẻ xử án. Các thượng tế và kỳ mục tìm mọi phương cách để loại trừ Đức Giêsu với những tội: xúi dục dân nổi loạn (Lc 23, 5), ngăn cản dân nộp thuế cho Xêda (Lc 23, 2).

Tuy nhiên, Philatô vẫn tìm mọi cách tha Đức Giêsu (19, 12), vì ông thừa biết chỉ vì ghen tỵ mà họ nộp Người (Mt 27, 18); nhưng ông lại sợ dân chúng. Chính thái độ “tiến thoái lưỡng nan” này đã đặt Philatô vào tình thế khó xử: nếu tha thì sợ dân chúng nổi loạn, còn kết án thì không tìm ra tội đáng chết. Sự xung khắc này đã nằm trong nội bộ Do thái và mang tính tôn giáo, nhưng vì người Do thái không có quyền xử tử ai (Ga 18, 31) nên nhờ đến bàn tay của Philatô.

Phương án tối ưu nhất Philatô dùng là cho giải Đức Giêsu đến Hêrôđê, vị vua cai quản miền Galilê (Lc 23, 6- 12). Vị vua này mừng rỡ vì danh tiếng của Người bấy lâu, và ông cũng muốn chứng kiến vài phép lạ Ngài làm. Tuy nhiên, Hêrôđê đã thất vọng vì Đức Giêsu im lặng trước những câu hỏi của vua, nên đành trả lại cho Philatô.

Một chi tiết đáng nói là kể từ ngày hôm ấy, vua Hêrôđê và tổng trấn Philatô bắt đầu thân thiện với nhau, chứ trước kia hai bên vẫn hiềm thù (Lc 23, 12). Đức Giêsu, một tội nhân đã trở nên trung gian giao hòa giữa hai thế lực đối kháng. Họ thân thiện với nhau không phải vì một hiệp ước, nhưng nhờ bởi Đức Giêsu.

Dưới áp lực ngày một lớn của các thượng tế và dân chúng: “Nếu ngài tha nó, ngài không phải là bạn của Xêda” (Ga 19, 12), Philatô đành trao nộp Đức Giêsu cho dân Do thái. Như vậy, đây không phải là một cuộc xử án đúng nghĩa, vì Philatô không chủ động trong việc xét hỏi và kết tội. Ông chỉ là dụng cụ và trung gian cho các thượng tế cùng kỳ mục kết án Đức Giêsu. Chính Philatô cũng không mặn nồng gì trong vụ án này. Việc xét xử là điều phải làm khi bị một áp lực mạnh tấn công. Bởi đó ông nói: “Các người cứ đem ông này đi mà đóng đinh vào thập giá, vì phần ta, ta không tìm thấy lý do để kết tội ông ấy” (Ga 19, 6); và Philatô trao Đức Giêsu cho họ đóng đinh vào thập giá (Ga 19, 16).

Nơi vụ án Đức Giêsu, ta thấy Philatô là một con người “yếu nhược”, thiếu lập trường, nên bị dư luận và áp lực quần chúng chôn vùi trong sợ hãi. Ông đã trở nên phương tiện cho giới chức sắc Do thái dùng để xử tử Chúa. Nói theo ngôn ngữ của Ngô Quang Trung thì “ông là một con người nhu nhược, sẵn sàng thỏa hiệp với ý muốn của giới lãnh đạo Do thái chứ không dám quyết đoán trong lập trường của mình”^[9]. Mặc dầu biết rõ Đức Giêsu vô tội và muốn tha nhưng ông vẫn trao cho dân Do thái xử tử theo ý họ muốn; một người có quyền lực nhưng không có chí khí. Bởi đó, khi ông trao Đức Giêsu cho giới chức sắc tôn giáo giết chết, thì chính tâm hồn ông cũng bị băng giá bởi sợ hãi và âu lo.

III. Nhận Định Chung

Trong Tin Mừng Luca có một chi tiết nói về ý định của vua Hêrôđê giết Đức Giêsu: “Xin ông đi khỏi đây, vì vua Hêrôđê đang muốn giết ông” (Lc 13, 31). Có lẽ ông muốn khử trừ vì tưởng đó là Gioan, người mà ông đổi lấy cái đầu bằng một vũ điệu của con gái bà Hêrôđiã, đã chỗi dậy từ cõi chết: “Ông Gioan chính ta đã chém đầu rồi. Vậy thì ông này là ai mà ta nghe đồn những chuyện như thế” (Lc 9, 9).

Tuy nhiên, sau đó chúng ta không gặp thêm một chi tiết nào nói về Hêrôđê muốn giết Đức Giêsu nữa. Philatô đã giải nộp Đức Giêsu cho Hêrôđê vì thuộc quyền, nhưng vua chỉ hỏi mấy câu rồi trả lại cho Philatô. Đàng khác những lời tố cáo của các thượng tế về Đức Giêsu trước tổng trấn Philatô như: tự xưng mình là vua (Mc 15, 2), sách động dân chúng và chống nộp thuế (Lc 23, 2) đều không đủ sức thuyết phục, bởi ông biết rõ vì ghen tị mà họ nộp Người (Mt 27, 18). Dầu sao Philatô đã trở thành con bài cho giới chức sắc dùng trong “trò chơi” đánh đổ Đức Giêsu, cũng như Đức Giêsu bị lợi dụng, nên cái cớ cho giới chức sắc Do thái thách thức quyền lực Philatô.

Trước thượng hội đồng, Đức Giêsu mang tội danh phạm thượng (Ga 10, 36); còn trước dinh tổng trấn thì bị tố cáo tự xưng mình là vua (Mc 15, 2). Như thế, trong vụ án này không có sự nhất quán của giới chức sắc Do thái. Những lý chứng đưa ra trái ngược nhau cho thấy cái chết của Đức Giêsu khởi đi từ lòng ghen tị, như Philatô đã nói. Tội danh lớn nhất mà họ có được khi tra vấn dựa trên lời Đức Giêsu tự xưng mình là con Thiên Chúa (Lc 22, 70). Đức Giêsu là một người phạm mà tự đặt mình ngang hàng với thần thiêng: ngự bên hữu Thiên Chúa (Lc 22, 69). Nhiều lần Ngài hành động trái với lề luật, tập tục, thậm chí còn dùng tới lý lẽ và “quyền năng” khiến cho giới thượng tế và kinh sư bao phen bẽ mặt trước đám đông. Vậy họ có quyền xử tử Đức Giêsu không?

Họ cho là không (Ga 18, 31), nhưng sau này họ lại ném đá Stephano (Cv 7, 58) và xử tử Giacôbê (Cv 12, 2). Vậy ta phải lý giải thế nào về cái chết Đức Giêsu. Ở đây xin mượn lời Felip Gomez: “Trong trường hợp Đức Giêsu, có lẽ họ muốn đóng đinh Ngài vào thập giá để tận diệt trọn bộ phong trào từ trong trứng nước; nhưng quyền đóng đinh lại nằm trong tay một mình Philatô; vì thế, họ nộp Ngài cho tòa dân ngoại”^[10]. Các tông đồ khi rao giảng Tin Mừng cũng xác quyết dân Do thái đã nộp Đấng công chính cho quan Philatô (Cv 2, 23; 3, 13; 13, 28).

Như vậy nguyên cớ dẫn tới cái chết của Đức Giêsu là do mâu thuẫn về mặt tôn giáo chứ không phải chính trị. Diễn tiến cuộc khổ nạn đều do các thượng tế xếp đặt. Thậm chí, khi đã chôn trong mồ, chính các thượng tế và kỳ mục đã cắt cử lính canh (Mt 27, 62-

66). Chúng ta có thể xác quyết, trong vụ án này vai trò của thượng hội đồng Do thái là vai trò quyết định chính yếu.

Kết Luận

Giới chức sắc tôn giáo đã dùng khổ hình thập giá để kết án tử Chúa và đẩy sự nghiệp của Ngài vào cõi dĩ vãng. Họ tưởng rằng với khổ hình này sẽ khiến cho công cuộc của Đức Giêsu tan thành mây khói và không người tưởng nhớ; nhưng họ đã nhầm. Họ quên đi từ cạnh sườn bị đâm thủng đã khơi sinh Giáo hội và trở nên chất xúc tác giúp Giáo hội không ngừng lớn lên trong yêu thương và phục vụ. Cũng trong ý nghĩa đó, chính cây thập giá mà giới chức sắc dùng để treo Đức Giêsu, lại trở nên cây mang quả trường sinh đem lại sức sống mới cho nhân thế (Ga 19, 36; Kh 22, 2. 14-19). Bởi đó, ngang qua sự điên rồ của dân ngoại và sỉ nhục nơi người Do thái, thập giá đã trở thành nguồn ơn cứu độ cho những ai tin (1Cr 1, 18. 22-24).

Chúng ta xác tín rằng Đức Giêsu đi vào nhân thế không phải để làm chính trị, nhưng là yêu thương, phục vụ và hiến dâng mạng sống làm giá chuộc muôn người. Do đó, con đường đưa tới cái chết Đức Giêsu đã được kết nối bởi một chuỗi móc xích của hiểu lầm, hờ ghen và "thách đố". Giới chức sắc Do thái đã khoác vào Đức Giêsu một lớp áo chính trị nhằm che đậy sự hiểm khích và oán ghét đang ẩn tàng bên trong. Họ muốn giết Ngài để khỏi "vướng mắc" trong sự nghiệp, nhưng chính cõi lòng họ lại rối bời như tơ vò. Có thể nói, khi họ giết được Đức Giêsu thì tâm hồn cũng ra bằng giá hay nên như sa mạc hoang vu bởi thiếu nhựa sống là yêu thương, cảm thông và tha thứ.

Tất nhiên, không có gì ngăn cản được chương trình tình yêu của Thiên Chúa, một kế hoạch mà Ngài đã định từ trước muôn đời. Bởi vậy, qua thập giá, Thiên Chúa đã hoán chuyển lòng ghen tỵ của các thượng tế và kỳ mục thành niềm hy vọng và nguồn ơn cứu độ cho con người.

Nguồn: simonhoadalat.com

[9]Đức Tin và Sự Thật, sưu tầm internet ngày 15.3.2012.

[10]Felip Gomez, *Kitô Học*, Manila, 2002, tr 202.

GIÁO DỤC NHÂN BẢN

HỌC LÀM NGƯỜI QUÂN TỬ

LM ĐAN VINH – HHTM

1. LỜI CHÚA: "VẬY anh em hãy nên hoàn thiện, như Cha anh em trên trời là Đấng hoàn thiện" (Mt 5, 48).

2. CÂU CHUYỆN: QUAN VŨ TRỌNG NGHĨA KHINH LỢI

Trong "Tam Quốc Diễn Nghĩa", **QUAN VŨ** hay còn gọi là Quan Công, có tên tự là Vân Trường, là một trong ba huynh đệ kết nghĩa Vườn Đào cùng với Lưu Bị và Trương Phi. Cũng như Trương Phi, Quan Vũ đi theo phò tá huynh trưởng Lưu Bị, là cánh tay đắc lực của Lưu Bị và là người đứng đầu ngũ hổ tướng nước Thục.

Quan Vũ được mọi người yêu thích bởi tính cách trung nghĩa hào kiệt, cũng như tài năng chiến trận của mình. Là người đứng đầu ngũ hổ tướng, Quan Vũ có võ công phi thường: Một mình địch trăm người, lập nên nhiều chiến tích oanh liệt. Có thể kể ra là: Trảm Nhan Lương; Chém Văn Xú; Một mình qua ải chém sáu tướng; Góp công giúp Lưu Bị chiếm Xuyên Thục và giữ Kinh Châu. Quan Vũ chính là mãnh tướng mà Tào Tháo muốn có, nhưng vì tính trung dũng mà Quan Vũ nhất quyết không chịu, chỉ một lòng một dạ với huynh trưởng mà thôi. Là người trọng nghĩa khinh lợi. Tuy ông bị vây hãm, lại được Tào Tháo đối đãi hơn người, dùng tiền tài để dụ dỗ, nhưng ông không động tâm, trái lại vẫn thủy chung không quên nghĩa với Lưu Bị. Việc trọng nghĩa của Quan Vũ trở thành mẫu gương trong cách đối nhân xử thế của người quân tử, được người đời ca tụng.

3. SUY NIỆM: PHÂN BIỆT QUÂN TỬ VÀ TIÊU NHÂN

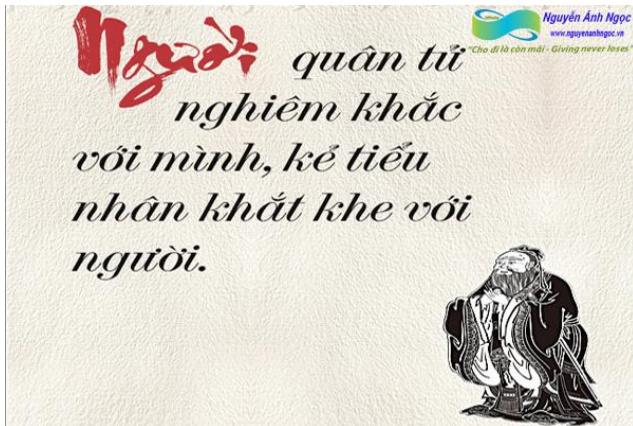
Quân tử trong văn hóa truyền thống là tấm gương đạo đức có đủ những phẩm chất cao thượng là: Nhân, Nghĩa, Lễ, Trí, Tín...

Quân tử là trọng điểm mà Khổng Tử muốn truyền đạt cho hậu thế. Để phân biệt rõ thế nào là người quân tử, Khổng Tử thường so

sánh quân tử với tiểu nhân về các phương diện: ĐẠO ĐỨC, NHÂN CÁCH, ĐẠO NGHĨA, LỢI ÍCH VÀ HÀNH VI... như sau:

1) QUÂN TỬ TRỌNG NGHĨA KHINH LỢI, TIỂU NHÂN TRỌNG LỢI KHINH NGHĨA:

- Thứ mà người quân tử đề cao là **đạo nghĩa cao đẹp**, đang khi tiểu nhân lại đề cao **lợi lộc vật chất**. Người quân tử hành động dựa theo **tiêu chuẩn đúng sai**, đang khi tiểu nhân dựa theo **tiêu chuẩn lợi hại**.

Khổng Tử đề cao lối **sống đạm bạc** của học trò Nhan Hối

như sau: "**Ăn cơm thô, uống nước trắng, gồi lên cánh tay ngủ, niềm vui đã có trong đó rồi**".

Tu dưỡng của người quân tử là lấy **Đạo** làm chuẩn mực: "**Thấy lợi thì nghĩ đến nghĩa**", vì phú quý có được bằng bất nghĩa thì chỉ là thứ của cải **phù vân** chóng qua.

- Khi người quân tử rơi vào hoàn cảnh hoạn nạn khốn cùng, thì vẫn **luôn giữ được chí hướng**, kiên trì với **chính nghĩa**, *giống như cây tùng cây bách, dù gặp thời tiết khắc nghiệt giá lạnh sương tuyết ra sao, vẫn luôn xanh tươi mà không bị tàn úa*. Còn kẻ tiểu nhân khi gặp hoàn cảnh khốn cùng sẽ **suy nghĩ và hành động vô nguyên tắc**, miễn sao **tránh họa cho mình, dù có gây hại cho người khác**.

2) QUÂN TỬ HÒA MÀ KHÔNG ĐỒNG, TIỂU NHÂN ĐỒNG MÀ KHÔNG HÒA:

- Người quân tử tìm kiếm sự **hài hòa thống nhất trong lòng**, chứ không ở hình thức bên ngoài. Trong cách giao tiếp đối nhân xử thế, người quân tử luôn **độ lượng bao dung** trong mọi hoàn cảnh. Họ kiên trì giữ vững **tiết tháo và đạo nghĩa**, không hòa theo kẻ quyền thế, không vào phe với thế lực gian ác.

Còn kẻ tiểu nhân khi kết giao chỉ nhằm **mưu lợi**, dựa vào **thế lực cường quyền, hại người lợi mình**. Để đạt được tư lợi thì bề ngoài

ra vẻ nhất trí, nhưng trong lòng lại ngầm làm hại những kẻ không cùng phe phái với mình.

- Người quân tử **không mong cầu Đồng**, không yêu cầu người khác phải giống mình, nhưng để họ tự do có **điểm riêng**. Khi đối đãi với bằng hữu thì người quân tử luôn **tôn trọng, lắng nghe** để cảm thông nên dễ hoà hợp với mọi người.

Còn kẻ tiểu nhân lại chỉ **cầu Đồng** bên ngoài nhưng thiếu **hòa hợp** bên trong.

Quân tử chung **sống hòa thuận** với mọi người, không kéo bè kết đảng nhằm mưu lợi cá nhân. Còn tiểu nhân thì ngược lại: Việc gì cũng **phụ họa** theo số đông, mà không theo chuẩn mực đạo đức, nên cùng lắm cũng được coi là hạng **ngụy quân tử**.

- Theo Khổng Tử, phán đoán về đức hạnh của một người *"không được dựa theo sự yêu ghét của số đông, mà phải dựa theo tiêu chuẩn đạo đức, cần phân biệt rõ thiện ác trắng đen chứ không dựa theo sự thỏa hiệp"*.

3) QUÂN TỬ YÊU CẦU BẢN THÂN, TIỂU NHÂN YÊU CẦU THA NHÂN:

Khi xảy ra sự cố thua lỗ thất bại, người quân tử sẽ kiểm điểm để tìm nguyên nhân xem trách nhiệm của mình đến đâu để kịp thời khắc phục. Còn kẻ tiểu nhân lại chỉ biết đổ lỗi cho người khác.

4) QUÂN TỬ CÓ TÂM HỒN BÌNH THẢN, CÒN KẺ TIỂU NHÂN LUÔN LO ÂU:

- Người quân tử quang minh lỗi lạc, không lo âu sợ hãi, trong lòng trong sạch, luôn dùng thiện lương mà đối đãi với kẻ khác, nên *"lòng rộng mở bình thản"*.

Còn kẻ tiểu nhân luôn so đo tính toán, do bị dục vọng và lợi ích tác động, nên trong **lòng luôn lo lắng, sợ hãi**.

- **Quân tử** luôn coi **trọng thành tín**: Thành thực là Đạo của Trời. Cần phải làm mà **không tư dục**, thản nhiên mà **không lừa dối**, bền bỉ mà **không mệt mỏi**. Người quân tử **trung tín trước sau như một, lời nói luôn đi đôi với việc làm**, biểu hiện qua **thái độ chân thành**, trái với **thái độ giả dối của kẻ tiểu nhân**.

- Người quân tử trong lòng có **lễ nghĩa**, hành vi **quang minh chính đại**, lập trường kiên định đi theo **chính đạo chứ không có thái độ ba phải**.

TÓM LẠI: **Lòng dạ và tâm nhìn** của người quân tử và kẻ tiểu nhân hoàn toàn đối nghịch nhau. Khổng Tử nói: "*Đạo người quân tử có ba phương diện:*

NHÂN nên *không lo buồn*,

TRÍ nên *không bị mê hoặc*,

DŨNG nên *không sợ hãi*".

Ông khen các học trò của mình đã sở hữu được các đức tính của quân tử như sau:

NHAN HỒI **an bản lạc đạo**,

TỬ CỐNG **thông minh chân thành**,

TỬ LỘ **chính trực dũng cảm**,

TẶNG SÂM **trung thực quang minh**.

4. SINH HOẠT: Bạn giải thích thế nào về những đức tính của người quân tử mà các học trò của Khổng Tử đã đạt được: **An bản lạc đạo, thông minh chân thành, chính trực dũng cảm, trung thực quang minh**.

5. LỜI CẦU:

Lạy Chúa Giê-su. Con thấy những đức tính: **Nhân, Lễ, Nghĩa, Trí, Tín của người quân tử** do Khổng Tử dạy rất gần với **các nhân đức tự nhiên** mà các môn đệ của Chúa là chúng con hôm nay cũng cần học tập để nên người **trưởng thành về nhân cách** và nhờ đó sẽ **gây được thiện cảm với tha nhân** khi đối nhân xử thế.

Xin cho chúng con biết học sống: Nhân, Lễ, Nghĩa, Trí, Tín là **các đức tính nhân bản tự nhiên**, đồng thời sống **theo gương mẫu và lời dạy của Chúa** trong Tin Mừng. Nhờ đó, chúng con sẽ vừa nên **trưởng thành về nhân cách**, lại vừa nên **con thảo của Cha trên trời** như Chúa xưa đã được Chúa Cha xác nhận là "Con yêu dấu luôn làm đẹp lòng Cha" (x. Mc 1.11) - AMEN.

GIẢI ĐÁP THẮC MẮC

ĐAU KHỔ DƯỚI NHÃN QUAN KITÔ GIÁO

Lm. Phaolô Bùi Đình Cao

Trích từ Tập san Đức Tin Và Văn Hóa, số 04

(Tiếp theo)

2. Đức Giêsu và đau khổ

Thiên Chúa không phải là tác giả của đau khổ và Ngài cũng không muốn ai phải đau khổ. Để làm rõ hơn nhận định này, chúng ta phải bắt đầu bằng cách nhìn vào Đức Giêsu Kitô, con Thiên Chúa nhập thể, đã cư xử thế nào trước những người đau khổ. Nhất là khi đối diện với chính đau khổ của mình Ngài đã đón nhận nó như thế nào.

Ai đọc Tin mừng cũng thấy rõ rằng trong những năm tháng sống và rao giảng, Đức Giêsu không bao giờ gây đau khổ cho ai. Trong Tin Mừng Luca 6, 24-26, ta cũng bắt gặp một vài lần, khi đề cập đến “các mối họa”, Ngài nói: “khốn cho các người”, hay là “vô phúc cho những kẻ giàu có như các người”. Thực ra, đó không phải là những lời nguyện rửa, cầu xin Thiên Chúa giáng họa hay gây đau khổ xuống trên họ, nhưng đó chỉ muốn cho người ta thấy một sự thật là giàu có về của cải không phải là mục đích của đời người. Nước Trời mới là đích đến cuối cùng của mọi người. Cũng có lần, Đức Giêsu lên án lối sống giả hình của các Kinh sư và Pharisiêu nên Ngài nói: “Khốn cho các người” (Mt 23, 13-29), nhưng đó cũng chỉ vì Ngài muốn cho họ biết chân lý về sự thật và lòng ngay. Đối với Đức Giêsu, đau khổ không phải là đồng minh hay bạn đường, và ngài tìm cách giúp cứu chữa nhiều người khỏi đau khổ bao nhiêu có thể. Điềm lại Tin mừng ta thấy rất nhiều lần Ngài đã ra tay chữa lành các bệnh hoạn tật nguyên cho dân chúng, cắt khỏi họ những cảnh mù lòa, phong hủi, đói nghèo, v.v. Bởi thế, Ngài đã được các môn đệ và dân chúng coi như là người thầy thuốc luôn cứu chữa, băng bó các vết thương. Trước những đau khổ của người khác, Đức Giêsu luôn động lòng trắc ẩn, đến nỗi ngôn sứ Isaia phải thốt lên: “Các bệnh tật của ta Người đã gánh lấy; nỗi đau thương của ta Người đã chuốc vào” (Mt 8, 17).

Ghi nhận đau khổ như là một thực tại thể lý trong xã hội loài người, nhưng Đức Giêsu luôn thận trọng khi nói về đau khổ. Không lý luận dài dòng, không có bài thuyết trình hùng hồn, nhưng chỉ có những lời lẽ đơn sơ và mở ra cho người ta thấy diễn biến trong tâm hồn họ. Cụ thể, đứng trước một người bại liệt đang cầu xin được chữa lành, Ngài chấp nhận lời thỉnh cầu ấy, nhưng trước hết mở ra cho đương sự thấy chiều kích thiêng liêng của cuộc đời (Mt 12, 1-12); đứng trước một người cha lo lắng vì những triệu chứng quỷ ám nơi con trai mình, Đức Giêsu đã xua đuổi thần ô uế, nhưng trước đó Ngài đòi hỏi ông phải tin (Mc 9, 14-29); đứng trước mười người cùi Ngài đã chữa họ lành, nhưng đòi hỏi họ, những người đã từng bị cộng đồng coi là ô uế, phải đi trình diện tư tế, tức là phải được tháp nhập lại vào trong môi trường xã hội và tôn giáo (Lc 17, 11-19).

Nói đến những đau khổ thể lý mà con người phải chịu, chúng ta không thể không nói tới những hành hạ mà chính Đức Giêsu phải chịu. Đau khổ mà Đức Giêsu phải chịu cũng rất nhiều và rất đa dạng. Vừa sinh ra là đã phải nếm mùi đau khổ, sinh ra trong cảnh rét mướt, không chăn chiếu màn mùng, đau khổ khi bị Hêrôđê truy đuổi sát hại. Khi bắt đầu sứ vụ rao giảng lại bị họ hàng thân thích cho là “Người bị mất trí”. Càng ngày Ngài càng bị người ta cho là một kẻ phản loạn, phạm thượng, bị xếp chung số phận với hạng gái điếm, thu thuế, tội nhân.

Khi thi hành sứ mệnh, Ngài phải đau khổ vì bị người ta coi như là người của Satan, nhờ vào thế lực của Satan để trừ quỷ (x. Lc 11, 15). Đau khổ trước tình trạng chậm hiểu của đám thánh giả, kể cả những môn đệ mà Người đã lựa chọn cách riêng. Đau khổ khi phải chiến đấu một mình trong vườn Giêtsimani, cuộc chiến mà Tin mừng thuật lại bằng những từ: buồn sầu, kinh hãi, đổ mồ hôi máu, v.v. Đau khổ vì bị cả môn đệ thân tín chối bỏ, phản bội, bị xua trừ, truy nã, và cuối cùng bị kết án tử hình trên thập giá cùng với hàng tội nhân. Nỗi đau khổ lên đến cao điểm khi Người cảm thấy dường như chính Chúa Cha cũng bỏ mặc Ngài cho kẻ thù, nên Ngài đã thốt lên: “Lạy Chúa tôi, Lạy Chúa tôi, sao Ngài bỏ tôi?” (Mt 27, 46).

Thái độ của Đức Giêsu trước đau khổ cũng rất tự nhiên hay nói cách khác là rất con người. Nỗi đau khổ cũng bắt Người phải đấu

tranh vất vả hơn trong đời sống nội tâm, như: cầu nguyện, chiến đấu trước những thử thách của ma quỷ. Ngài thường có thái độ rất điềm tĩnh trước những cơn bách hại của kẻ khác: không trả đũa hay chạy trốn, cũng không phàn nàn kêu ca trách mắng Thiên Chúa. Với Ngài, có những đau khổ mà con người, dù không muốn, cũng phải vác lấy, như: bệnh tật, già yếu, chết chóc. Như cha Thévenot viết: Đức Giêsu “Không cầu cạnh tử đạo, nhưng khi không thể tránh được khổ nạn, Người đã hết sức tự do trước ý muốn của Thiên Chúa, Người nhận lấy những giây phút đầy lo sợ và nước mắt ấy với tất cả tình yêu” [7].

Trước những đau khổ đó, chắc chắn Đức Giêsu không ủng hộ, cũng không thích thú đau khổ và lấy đau khổ làm lẽ sống. Chính vì vậy, trong lúc đau khổ Ngài đã thốt lên rằng, “Lạy Cha, nếu có thể được, xin cho chén này xa con” (Mt 26, 39. 42). “Nếu có thể được”, một lời cầu nguyện đầy khiêm tốn cho thấy Đức Giêsu ý thức rõ về giới hạn của con người. Là Con Thiên Chúa, ngài có thể chối bỏ và tẩy trừ đau khổ. Nhưng vì yêu Cha và yêu nhân loại lầm than, Đức Giêsu không làm theo ý riêng, Ngài đã chấp nhận và đón nhận đau khổ. Đó là bước phải đi qua để hiến thân cho Cha và cho người khác. Vì thế, sau lời nguyện xin đó Đức Giêsu đã tìm được sức mạnh, để khẳng định và thừa rằng “Nhưng không phải là theo ý con mà theo ý Cha”. Nghĩa là không phải theo những đòi hỏi và ước ao tự nhiên của bản thân Con trước đau khổ và sự chết, nhưng theo ý Cha thấy có phù hợp với sứ mạng tình yêu mà Cha đã giao phó cho Con [8].

3. Người Kitô hữu và đau khổ

Khi bàn về vấn đề đau khổ, linh mục Thévenot cũng chỉ giúp chúng ta hiểu phần nào về nó chứ không thể đưa ra câu giải đáp làm thỏa lòng mọi người, ngài nói: “Đừng mong tìm được ra ý nghĩa trọn vẹn của đau khổ” [9]. Đúng vậy, chưa có ai có thể đưa ra giải đáp làm thỏa mãn sự hiểu biết về nguyên nhân, ý nghĩa và mục đích của đau khổ; cũng thế, không ai có thể chạy trốn được đau khổ và làm cho nó biến mất. Như đã nói ở trên, chỉ có đức tin và tình yêu mới có thể giúp ta tìm ra lời giải đáp cho vấn đề muôn thuở này. Biết rằng đau khổ là một thực tại và mọi người đều phải đón nhận, nhưng đón nhận như thế nào cho thanh thoát và hữu

ích? Đức Giêsu, Con Thiên Chúa nhập thể, đã cho ta câu trả lời về vấn nạn này. Người Kitô hữu luôn được Chúa và Giáo hội mời gọi nhìn vào Đức Giêsu Kitô và nhìn lên Thập giá của Người để biết đón nhận và thánh hóa đau khổ của mình cũng như của người khác.

Theo Thánh Giáo hoàng Gioan Phaolô II, trước tiên, cần công nhận vấn đề đau khổ là một mầu nhiệm liên qua đến mầu nhiệm của tội đã được mặc khải trong Thánh kinh. “Thiên Chúa toàn năng, Đấng vô cùng tốt lành, hẳn đã không cho phép sự dữ nào xảy ra trong các công trình của Ngài... Nếu Ngài cho phép đau khổ xảy ra, chính là vì đau khổ cần cho sự cứu rỗi của nhân loại” [10]. Trong Tông thư Đau khổ cứu độ, Đức Thánh Cha đã nêu lên chiều kích tôn giáo của đau khổ. Theo Ngài, “thực tế của đau khổ đặt vấn đề về sự dữ, và vấn đề sự dữ không chỉ đặt ra cho con người mà còn cho Thiên Chúa, Đấng tác tạo vũ trụ, bởi nó không chỉ đặt vấn đề về một Thiên Chúa tốt hay xấu mà về chính hiện hữu của Ngài... Mức độ tràn lan và lớn lao của đau khổ phải chăng đang trở nên một thách thức đối với lòng tốt và quyền lực của con người đó sao? Con người luôn chiến đấu chống lại đau khổ, nhưng tại sao chưa chiến thắng? Phải chăng, con người cũng có lỗi trong thất bại này? Bởi vì có biết bao năng lực, suy nghĩ và ước muốn cũng như phương tiện vật chất, thay vì dành để chiến đấu chống lại đau khổ, con người đã và đang dùng để gây thêm đau khổ cho nhau” [11]. Đau khổ luôn có đó, nhưng mỗi khi người ta biết loại trừ oán ghét, ganh tị, ích kỷ, chiến tranh, chắc hẳn sẽ giảm bớt được phần nào; cũng thế, mỗi khi biết quan tâm đến bệnh tật, đói nghèo cô đơn của đồng loại, đau khổ sẽ được vơi đi.

Công đồng Vatican II cũng đã nhận ra vấn đề này khi viết: “Càng ngày con người càng thắc mắc: Con người là gì? Đây là ý nghĩa của đau khổ, sự dữ, sự chết, sự sống đời sau?” [12]. Vấn nạn này sinh ra vấn nạn khác. Cần phải có một Tin mừng thực sự xứng hợp với đau khổ của con người. Vậy, muốn hiểu được ý nghĩa của đau khổ, cần đặt nó trong viễn tượng của sự giải thoát. Đó là lời mời gọi của chính Đức Giêsu Kitô vọng lên từ nơi hội đường Nazaret. Người đã lặp lại lời của tiên tri Isaia: “Thánh Thần Chúa ngự trên tôi, sai tôi đi rao giảng Tin mừng cho người nghèo khó, công bố sự giải thoát cho kẻ tù đầy. Người đã sai tôi đi công bố cho kẻ bị giam cầm biết họ được tha, cho người mù biết họ được sáng mắt, trả lại tự do cho

người bị áp bức, công bố năm hồng ân của Thiên Chúa” (Lc 4, 18-19). Lời Tiên tri Isaia vừa gợi lên thực tế của đau khổ, đó là đau khổ của nghèo đói, nô lệ, áp bức, nhưng đồng thời cũng công bố ân sủng. Lời tiên tri này đã được ứng nghiệm nơi con người và sự nghiệp của Đấng Cứu thế. Trong Đức Giêsu Kitô, đau khổ và giải thoát gặp nhau, cả hai được liên kết với nhau. Nơi Đức Giêsu Kitô, con người đau khổ, có thể tìm thấy câu trả lời dứt khoát và đầy đủ.

Quả thực, khi hiểu được ý nghĩa và mục đích, và mỗi khi biết đón nhận và thánh hóa, đau khổ sẽ trở thành hạnh phúc và mang lại niềm hân hoan cho bản thân và tha nhân. Nhận thấy rõ giá trị này, tác giả Thánh vịnh cũng đã viết:

“Ai nhen ngòi ra đi gieo giống,
mùa gặt mai sau khắp khởi mừng.
Họ ra đi, đi mà nức nở, mang hạt giống vãi gieo;
Lúc trở về, về trong hớn hở, vai nặng gánh lúa vàng”.

(Tv 126, 5).

(Còn tiếp 1 kỳ)

[7] Xavier Thévenot, sđd., tr. 46.

[8] Xavier Thévenot, sđd., tr. 42-48

[9] Xavier Thévenot, sđd., tr.32

[10] Xem Gioan Phaolô II, Evangelium Vitae, số 23.

[11] Gioan Phaolô II, Đau Khổ Cứu Độ, về ý nghĩa đau khổ của con người theo Kitô giáo, 11-02-1984, số 9.

[12] Công đồng Vatican II, Gaudium et Spes, số 10.

Quý vị có nhu cầu hiệp thông cầu nguyện, xin email về longthuongxotgp@gmail.com hoặc longthuongxotgp@yahoo.com để cộng đoàn cùng hiệp thông cầu nguyện.

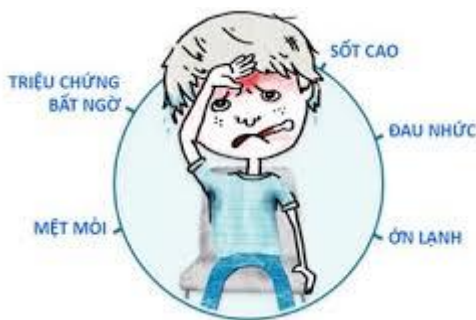
PHÒNG MẠCH MIỄN PHÍ

CÁC BỆNH THƯỜNG GẶP VÀO MÙA MƯA VÀ CÁCH PHÒNG TRÁNH

Thời gian mưa bão nhiều cũng là thời điểm các mầm bệnh sinh sôi nảy nở. Sau đây là những bệnh hay gặp phải ở mùa mưa mà mọi người nên biết để phòng bệnh.

1. Cảm lạnh thông thường và cúm

Là bệnh truyền nhiễm cấp tính, dễ gặp phải ở mọi lứa tuổi và thường xảy ra nhất trong mùa mưa. Bệnh dễ gây thành dịch lớn do nhiễm virus cúm, bệnh lây lan trong không khí và qua tiếp xúc, ví dụ như hít phải virus bệnh trong không khí, tiếp xúc chung đồ vật với người bị bệnh....

Biểu hiện lâm sàng: nhức đầu, đau mình mẩy, sốt, ho và mệt mỏi. Bệnh gây ảnh hưởng lên đường hô hấp trên và dưới, thông thường bệnh diễn biến tự khỏi song có thể gây nhiều biến chứng nặng hay gặp, nguy hiểm

nhất là viêm phổi do vi khuẩn và suy đa tạng.

Điều trị: giảm các triệu chứng do bệnh gây ra như sốt, đau đầu, đau mỏi người. Người bệnh cần được nghỉ ngơi cho đến khi hết sốt, ăn thức ăn dễ tiêu và uống nhiều nước. Trong trường hợp bị nhiễm một số loại tuyp virus đặc biệt như: cúm A H5N1 thì phần lớn người bệnh cần hỗ trợ hô hấp trong 48 giờ đầu nhập viện. Các thuốc kháng virut cũng được sử dụng, tuy nhiên hiệu quả của nó vẫn chưa được kiểm chứng.

Dự phòng: Biện pháp chủ yếu để phòng bệnh cúm là sử dụng vaccin cúm. Ngoài ra, chúng ta nên uống nhiều nước và bổ sung các vitamin và khoáng chất để cơ thể luôn khỏe mạnh. Đối với trường hợp nghi ngờ nhiễm virus A H5N1 thì cần cách ly bệnh nhân nghi ngờ và mang các phương tiện bảo hộ lao động (đi găng, đội

mũ, khẩu trang N95, quần áo bảo hộ....), rửa tay khi tiếp xúc với bệnh nhân.

2. Bệnh sốt rét

Đây là bệnh nguy hiểm nhất vào mùa mưa. Bệnh sốt rét do muỗi Anophen cái gây ra. Muỗi mang mầm bệnh từ người nhiễm bệnh sang người khỏe mạnh.

Triệu chứng: Khi bị sốt rét, người bệnh có thể xuất hiện những triệu chứng như: sốt, nhức đầu, buồn nôn, đau cơ...

Phòng ngừa: để tránh muỗi đốt gây bệnh sốt rét, bạn cần chú ý tiêu diệt muỗi, bọ gậy, lăng quăng xung quanh nhà, nhất là ở những vùng nước đọng. Lưu ý khi ngủ, cần nằm màn để giảm nguy cơ tiếp xúc với muỗi. Tốt nhất bạn nên dự trữ một số thuốc hạ sốt tại nhà để phòng tránh sốt đột ngột trong đêm. Chủ động loại trừ nơi sinh sản và cư trú của muỗi như nước tù, cây cối rậm rạp.

3. Bệnh sốt xuất huyết

Bệnh sốt xuất huyết là bệnh truyền nhiễm cấp tính, có thể gây thành dịch do virus dengue gây ra. Bệnh lây lan do muỗi vằn đốt người bệnh nhiễm vi rút sau đó truyền bệnh cho người lành qua vết đốt. Hai loại muỗi vằn truyền bệnh có tên khoa học là *Aedes aegypti* và *Aedes albopictus*.

Triệu chứng: Triệu chứng thường xuất hiện đột ngột với sốt cao, người mệt mỏi rũ rượi, nhức đầu, đau sau hốc mắt, đau cơ (đau thắt lưng và đôi khi đau chân), thường kèm theo đau họng, buồn nôn, nôn mửa, tiêu chảy và đau vùng thượng vị (vùng trên rốn và dưới mũi xương ức).

Do chưa có thuốc điều trị đặc hiệu và chưa có vắc xin phòng bệnh nên bệnh sốt xuất huyết thường gây ra dịch lớn với nhiều người mắc cùng lúc làm cho công tác điều trị hết sức khó khăn, có thể gây tử vong nhất là với trẻ em.

Cách phòng bệnh tốt nhất là thường xuyên diệt muỗi, lăng quăng/bọ gậy; loại bỏ nơi sinh sản của muỗi, diệt lăng quăng/bọ

gậy bằng cách đậy kín tất cả các dụng cụ chứa nước; thả cá vào các dụng cụ chứa nước lớn. Ngoài ra, đối với các bé, cần lưu ý việc phòng chống muỗi đốt cho trẻ, mặc quần áo dài tay, ngủ trong mùng kể cả ban ngày.

4. Các bệnh về da

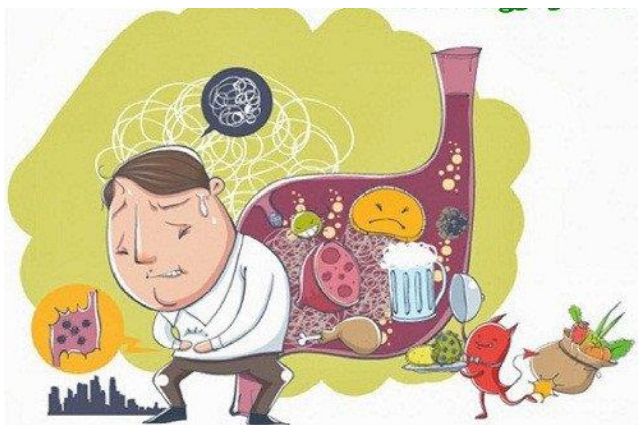
Một trong những bệnh thường gặp vào mùa mưa, nhất là khi đường phố thường xuyên ngập nước, đó là các bệnh ngoài da như: nước ăn chân, viêm nang lông, mụn mủ trên da, viêm ké...

Để phòng tránh các căn bệnh này, cần chú ý chọn lộ trình phù hợp tránh các con đường ngập nước. Khi làm công việc bắt buộc phải tiếp xúc với nước hoặc ra ngoài trời mưa, cần chuẩn bị sẵn áo mưa hoặc các đồ bảo vệ khác.

Nếu chẳng may dính nước mưa, nước ngập, cần vệ sinh sạch sẽ, lau khô. Khi da bị tổn thương, ngứa, loét, là chỗ vi khuẩn tấn công tạo thành những mụn mủ trên da cần vệ sinh thật sạch bằng cồn nhẹ, nước sạch và đến ngay thầy thuốc.

Bên cạnh việc phòng tránh một số bệnh nêu trên, chúng ta cũng phải lưu ý tới một số căn bệnh khác thường xuất hiện trong mùa mưa như: sốt phát ban, nhiễm trùng máu, nhiễm trùng nước, bệnh tả, bệnh trùng xoắn móc câu (khuẩn xoắn móc câu kí sinh có thể gây nguy hại cho thận, gan, gây viêm màng não và hô hấp cấp)... Hãy luôn sử dụng thực phẩm nấu chín, và chuẩn bị "cơ chế bảo vệ" sức khỏe phù hợp với mình khi một mùa mưa nữa lại bắt đầu.

5. Bệnh tiêu hóa

Tại thời điểm mưa bão mùa như hiện nay, cùng môi trường nước bị nhiễm bẩn, các bệnh về tiêu hóa thường xuyên xảy ra. Nguyên nhân gây ra những bệnh về tiêu hóa là do sự mất cân bằng giữa vi khuẩn có lợi và vi khuẩn có hại trong đường ruột (ăn uống thiếu vệ sinh, chưa được nấu chín, sôi...). Bệnh thường không cần uống thuốc vẫn có thể tự khỏi hoặc giảm. Điều

quan trọng nhất là cần giúp người bệnh có chế độ ăn uống hợp lý, kết hợp với thể dục hàng ngày và có đời sống tinh thần thoải mái.

Tiêu chảy là bệnh tiêu hóa khá phổ biến, nhiều người gặp trong những ngày mưa. Đây là bệnh truyền nhiễm lây lan qua đường tiêu hóa, do vi khuẩn gây nên. Nếu bị mắc bệnh này, bạn hãy nhanh chóng tới cơ sở y tế gần nhất để được các bác sĩ thăm khám.

Để phòng chống bệnh về tiêu hóa, bạn cần rửa tay thường xuyên bằng xà phòng trước khi ăn, sau khi đi vệ sinh, tránh xa nguồn bệnh, thực hiện tốt ăn chín uống sôi...

6. Bệnh đau xương khớp, đau cơ

Cùng với mưa, lũ, gió lạnh, chuyển mùa, bệnh đau xương khớp, đau cơ cũng là bệnh hay gặp, nhất là ở những người đã có tiền sử bị bệnh. Trong những ngày mưa, thời tiết chuyển lạnh khiến các mạch máu ngoại vi làm giảm cung

cấp máu cho các cơ quan ngoại biên trong đó có da, cơ, khớp gây các triệu chứng như đau mỏi cơ xương khớp, co cứng cơ vùng vai gáy, thắt lưng.

Bệnh đau khớp là hậu quả của quá trình viêm khớp, thoái hóa khớp. Người bệnh luôn cảm thấy đau nhức ở các khớp như ở khớp tay, khớp đầu gối, khớp vai... Không những đau, các khớp còn bị sưng, khó vận động đặc biệt là sáng sớm.

Lời khuyên tốt nhất cho mọi người để phòng bệnh này trong mùa mưa đó là bạn nên luyện tập thể thao. Luyện tập được xem như một liều thuốc quý, rất có ích đối với sức khỏe con người và đặc biệt cực kỳ công hiệu trong việc giảm đau nhức. Ngoài ra, bạn cần thiết kế cho bản thân một chế độ ăn uống hợp lý: thực phẩm giàu vitamin C và E, canxi, uống thật nhiều nước để duy trì độ trơn tru giữa các khớp.

Tổng hợp

Mục lục

✠ Lá Thư Linh Hưởng	02
✠ Sống Lời Chúa	03
✠ Học Hỏi Linh Đạo	
◆ Tìm hiểu TC Dung Nhan Lòng Xót Thương (Bài 89)	11
✠ Tin tức & Sinh hoạt	
◆ Tin CDLCTX TGP Sài Gòn	15
◆ Tin HHLCTX GP Xuân Lộc	18
✠ DIỄN ĐÀN:	
◆ Lữ hành với Thánh Tâm	25
◆ Chiêm ngắm Trái tim Đức Giêsu	30
◆ Hiện diện để trở nên chứng nhân	33
◆ Chuyện lịch sử	36
◆ Chúa hạnh phúc	40
◆ Có một nơi nhân nghĩa	43
◆ Vụ án Đức Giêsu (tiếp theo và hết)	47
✠ Giáo dục nhân bản:	
◆ Học làm người quân tử	51
✠ Giải đáp thắc mắc:	
◆ Đau khổ dưới nhãn quan Kitô giáo (tt)	55
✠ Phòng mạch miễn phí:	
◆ Các bệnh thường gặp vào mùa mưa và cách phòng chống	60

